

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

24. ČERVENCE 2011

Z obsahu:

Nikoliv služebníci, ale přátelé

Homilie Benedikta XVI.
o slavnosti svatých
apoštolů Petra a Pavla
- strana 2 -

Reforma skrze příklad

Mše svatá Benedikta XVI.
v San Marinu jako příklad
důstojného slavení liturgie
- strana 4 -

Úcta k svatostánku překonaná?

Svatá Krescencie
a eucharistická adorace
- strana 5 -

Medjugorje, místo, které okouzluje svět

- strana 8 -

Manželé Lattovi - pohostinní kasteláni

- strana 9 -

Medjugorje inspiruje

Skeptik z Itálie byl
na Křiževaci proti - nyní
v Brazílii horlí
pro Královnu míru
- strana 10 -

Narozeniny „papežského deníku“

Služba pravdě
a spravedlnosti
- strana 11 -

Letos uplynulo 30 let od prvního zjevení Panny Marie v Medjugorje

Editorial

Kdo by mohl zazlívat Benediktu XVI., že o letošní slavnosti svatých knížíat apoštolských převládly v jeho homilii vzpomínky na nezapomenutelné okamžiky z doby před šedesáti lety? Jeho diamantové kněžské jubileum mu živě připomnělo, co prožíval, když mu sám Boží Syn prostřednictvím svěditele předával svou božskou moc odpouštět hříchy, proměňovat chléb a víno v jeho Tělo a Krev a hlásat jeho slovo. Tato nejvyšší důstojnost jednat z jeho moci a jeho jménem, tedy *in persona Christi*, byla působivě korunována a stvrzena závěrečnými slovy svěcení: *Nenazývám vás služebníky, ale přáteli*. Jak sám řekl, byla tato slova součástí tehdejšího liturgického obřadu. K velkému duchovnímu zážitku, o kterém Svätý otec s takovou upřímností mluvil, ho ovšem disponovala nejen slova obřadu, ale také příprava, jaké se tehdy dostalo adeptům kněžství v semináři.

Vůbec bych se však nedivil, kdyby některý z novodobých světců vyslovil podiv nad tím, o čem to papež mluví. Podle toho, co se dnes seminaristé na některých místech v Evropě učí, není už posláním kněze ani tak jednat *in persona Christi* a uplatňovat přitom Kristem udělenou moc, jako spíše uplatnit svou dovednost předseda a koordinovat shromážděný lid a jeho „*sacerdotium*“. Pro ně by ordinace mohla končit slovy: „Už vás nenazývám přáteli, ale koordinátory a moderátory.“ K tomu je vede i liturgický prostor některých moderních kostelů, který často připomíná kongresový sál nebo zasedací síň, ve které hlavní roli hraje předsednické křeslo. V důsledku takového ideologického posunu v pojetí všeobecného kněžství osiřely na Západě také zpovědnice a Boží lid sám předstupuje před Boha na kajících shromážděních. „Rozpouštění“ svátostného kněžství ve všeobecném kněžství se projevuje i v tom, jak se vytrácí

ze společnosti církevní oděv duchovních osob. Někdo si může myslet, jak jsme na této antisakrální demokratizaci nevydělali, ale skutečnost je opačná. Jestliže papež cítí potřebu stěžovat si na ztrátu posvátna, je to ve skutečnosti opatrný eufemismus, za kterým se skrývá ztráta samotného Boha. Máme co do činnosti s útokem na identitu kněze, a tím i na samu podstatu Církve.

Sebevědomí některých dnešních teologů silně kontrastuje s jejich faktickou zaslepeností a neschopností chápat nezákladnější pojmy naší víry. Takové zatmění mysli snad není možno pochopit jinak než jako Boží trest. „Bláhový to nepochopí, nerozumný pro to nemá smysl,“ říká Žalmista. „Budete stále poslouchat, a neporozumíte, budete se ustavičně dívat, a nic nevidíte. Otopělo srdce tohoto lidu, srdcem nechápu a neobrátil se.“ Jsou to Izaiášova slova o trestu, který postihl Boží vinici, protože nepřinášela žádoucí plody.

Můžeme přispět k tomu, aby se znovu otevřely uši, oči, aby srdce uslyšela a pochopila, co Duch mluví k církvím? Skutečná křesťanská důstojnost věřících nespočívá v tom, že si můžeme sami vkládat do úst svatou hostii, že můžeme nosit dary nebo číst lekce a přímluvy. Naše důstojnost spočívá v počtě a zvláštním vyvolení, že se naše duše může přidružit k Ježíšově vykupitelské oběti a stát se tak dokonalou součástí jeho mystického těla ke slávě Otce, jak to vyjádřil sám Pán své služebnici Conchitě. Nikoliv ostentativní vnější funkce, ale skrytá obět a trvalá tichá adorace, úcta a láska oslavují Otce a svolávají tolik potřebnou milost Ducha Svätého.

Posláním všeobecného kněžství není suplovat svátostné kněžství. Boží lid není povolán proměňovat svátostné způsoby, ale sebe sama v obět spojenou s Kristovou obětí. V tom také spočívá ona naše tak žádoucí aktivní

Dokončení na str. 13

Nkoliv služebníci, ale přátelé

Homilie Benedikta XVI.

o slavnosti svatých apoštolů Petra a Pavla

Drazí bratři a sestry! „Non iam dicam servos, sed amicos.“ – Nenazývám vás služebníky, ale přáteli. (Jan 15,15)

O šedesátém výročí svého kněžského svěcení slyším ještě ve svém nitru zaznívat Ježíšova slova, kterými se obrátil náš velký arcibiskup kardinál Faulhaber hlasem tehdy již poněkud slabým, ale pevným na nás novokněze na závěr obřadu kněžského svěcení. Podle liturgického řádu té doby toto zvolání znamenalo výslovné potvrzení, že se novým kněžím uděluje moc odpouštět hříchy. *Nenazývám vás služebníky, ale přáteli*: věděl jsem a pociťoval jsem v tom okamžiku, že to nejsou jen „obřadná“ slova a že to také není pouhá citace Písma svätého. Byl jsem si vědom: v tomto okamžiku mi je říká On sám, zcela osobním způsobem. Ve křtu a v birmování nás již přitáhl k sobě, přijal nás do Boží rodiny: nicméně to, co se dělo v onom okamžiku, bylo ještě něco více. Nazývá mě přítelem. Přijímá mě do výběru těch, na které se obrátil ve Večeřadle. Při výběru těch, které zná zvláštním způsobem a kteří Ho také poznávají zvláštním způsobem. Uděluje mi moc, která mě takřka naplňuje strachem, abych já sám dělal to, co může říct a vykonat legitimně jen On, Boží Syn: Odpouštím ti tvé hříchy. Chce, abych já – z jeho pověření – mohl pronášet v jeho „Já“ slovo, které není pouhým slovem, ale naopak vyvolává změnu v hloubce bytí: Víím, že za těmito slovy je jeho umučení za nás a pro nás, víím, že odpouštění má jeho cenu: ve svém umučení sestoupil až na dno temnoty a špíny našeho hříchu. Sestoupil do noci naší viny, která jen tak může být přetvořena. Skrze pověření odpouštět mi dovolu- je vrhnout svůj pohled do hlu-

bin člověka a do velikosti jeho utrpení pro nás lidi, a to mi dává vnímat velikost jeho lásky. Vstupuje se mnou do důvěrného vztahu: „Již ne služebníci, ale přátelé.“ Svěřuje mi slova proměňování v Eucharistii. Uschopňuje mě vyslovovat jeho slovo, vysvětlovat je správným způsobem a přinášet je dnešním lidem. „Již nejste služebníci, ale přátelé“ – to je věta, která vyvolává velkou vnitřní radost a která současně ve své velikosti mě může rozechvívat po dlouhá desetiletí při všech zážitcích vlastní slabosti a jeho nevyčerpatelné dobroty.

„Již ne služebníci, ale přátelé.“ V těchto slovech je obsažen celý program kněžského života. Co je to doopravdy, přátelství? *Idem velle, idem nolle* – totéž chtít a totéž nechtít, říkali ve starověku. Přátelství je společné sdílení myšlení a vůle. Pán nám říká totéž s velkou naléhavostí: *Znám své a moji znají mě* (srov. Jan 10,14). Pastýř volá své jménem (srov. Jan 10,3). Zná mě jménem, nejsem nějaká anonymní bytost v nekonečném vesmíru. Zná mě způsobem zcela osobním. A co já, znám Jeho? Přátelství, které mi daruje, může znamenat pouze, že i já se snažím poznávat Ho stále lépe; abych i já v Písmu, ve svätostech, v setkání v modlitbě, ve společenství svätých, v osobách, které se ke mně přibližují a které mi posílá, se snažil vždy lépe poznávat Jeho samého. Přátelství není jen poznání, ale především spojení vůle. Znamená, že moje vůle roste směrem k „ano“, ke splnutí s jeho vůlí. Jeho vůle totiž pro mě není vůle vnější a z vnějšku, které se podrobují více či méně dobrovolně, nebo se nepodrobují. Ne, v přátelství moje vůle roste tím, jak se sjednocuje s jeho

Dokončení na str. 12

Zaplacená cena

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Neocenitelný dar Božího království

V dnešní době ti svět ze všech stran stává před oči své lákavé nabídky. Všemožně se snaží tě přesvědčit, co všechno by sis měl opatřit, chce ti namluvit, jak velice potřebuješ i to, bez čeho se klidně můžeš obejít. Ale všichni tito neodbytní vetřelci ve skutečnosti nemají zájem o tvůj prospěch, nýbrž myslí především na svůj vlastní zisk. Musíš být opravdu velmi pozorný, abys uprostřed tohoto světového halasu nepřeslechl zcela jinou, tichou nabídku, kterou tě Pán zve do své blízkosti. Chce tvou pozornost obrátit k jiným hodnotám, i když k tomu používá obrazů ze světa majetku, obchodu a zisku, které dnes tak silně ovládají mysl i srdce tolika lidí. Čím skromněji vypadá jeho nabídka v záplavě reklamy, která se neodbytně vnučuje, tím větší je skutečné bohatství, které je jejím obsahem. Je to také jediná nabídka, která sleduje jediné tvůj největší prospěch. Věnuj proto Pánu chvíli pozornosti, aby ses o tom mohl přesvědčit.

Otázka hodnot tedy není doménou jen materiálního světa. Ježíš přichází s výmluvným podobenstvím o pokladu a perle, protože i v Božím království velmi záleží na tom, **poznat pravou cenu** toho, co ti nezištně nabízí sám Bůh. Jen ten, kdo se vynasadí, aby poznal, jak nedocenitelný je **dar Božího království**, bude ochoten obětovat úplně všechno, jen aby ho získal. To je tajemství těch, kteří *opustili všechno a šli za Ním*⁽¹⁾.

Tento svět si tě k sobě láká vidinou nejruznějších *zlatých telat*, která si ve skutečnosti ani nebudeš moci opatřit. To, co získá jeden, nezbude pro druhého, a tak nakonec místo slibovaného štěstí tě všechny poklady světa naplňují jen nespokojeností a závistí. Boží nabídka je naopak dosažitelná pro každého, a to tak, že ten, kdo ji získá, nikoho jiného o nic nepřipraví. Vše záleží na tom, Boží nabídku poznat, náležitě ocenit a podle toho pak usilovat o její dosažení.

Abys vůbec mohl objevit *poklad*, který je pro tebe ukryt v poli, abys mohl být uchvácen krásou a hodnotou *nejvzácnější perly* a byl pak ochoten obětovat všechno, jen abys ji získal, připravil ti nejvýhodnější podmínky sám Bůh. Vždyť je to On sám, kdo se zachoval tak, jak o tom vypráví ve svém podobenství. Ty sám jsi pro Ježíše, Božího Syna, *skrze Něhož všechno je stvořeno*, tím pokladem nad všechny poklady a nejdrahocennější perlou, a to pro ob-

raz jeho Otce, který vidí ve tvé duši. Rozhodl se od věčnosti, že pro tento *poklad*, pro tuto *perlu* prodá všechno, co má, aby ji získal.

Ze skutečné ceny, kterou zaplatil za *pole*, na kterém tě našel, můžeš poznávat, jakou máš pro Něj nesmírnou hodnotu. vzdal se své božské slávy a přijal postavení služebníka, zřekl se zde na zemi všeho pohodlí, bohatství a postavení a nakonec obětoval to nejdražší a nejvzácnější – svou čest, svou krev a svůj život. To je cena, jakou za tebe zaplatil. To, co neudělal pro anděly, udělal pro tebe. Pro krásu Otcova obrazu, který je v tobě, chce získat do svého vlastnictví spolu s tebou i pole toho prostředí, do kterého tě ukryl. Nenajdeš lepšího, šlechetnějšího a velkodušnějšího držitele, není nikoho, kdo by mohl výše ocenit tvou hodnotu. Tvoje cena nevyplývá z toho, co máš, jak je tomu v království tohoto světa, ale v tom, čím se můžeš stát. Zhodnocuje tě to, co je v tobě Božího, skutečnost, že můžeš být podobný Jemu, smýšlet jako On, milovat jako On, jednat jako On, trpět jako On. To, co se přitom žádá od tebe, je jen to, že tuto podobu přijímáš a rozvíjíš **dobrovolně a s láskou**. Čím více se Jemu podobáš, tím více roste tvá cena v jeho očích. Svým úsilím o podobnost s Ním, **o Boží obraz v sobě, o svatost**, posvěcuješ a zhodnocuješ i své okolí.

Tuto svou hodnotu, která spočívá jen a jen v tvé podobě s Ním, můžeš však také sám zničit. Všechno bude zmařeno, jestliže oslněn pyšnou prázdnotou odmítneš Boží nabídku, jestliže nebudeš ochoten *prodat všechno ostatní, jen abys získal* jediný skutečný a nedocenitelný *poklad* – **společensví s Ním**. V takovém případě by všechno to, co nebeský Obchodník pro tebe obětoval, přišlo nazmar. Co Jemu pak zbude, aby udělal s tím, co je bezcenné, než aby tě *oddělil od spravedlivých a hodil tě do ohnivé pece, kde bude pláč a skřípání zubů*.

Zastav se na chvíli a pokus se domyslet tyto zcela protikladné šance věčné budoucnosti. Pán tě *předurčil, povolal, ospravedlnil*, aby tě *vedl do slávy*. Odmítneš-li, bude pro tebe skutečným peklem, až poznáš, co všechno jsi spolu s tím odmítl, až uvidíš nenapravitelně, čím jsi mohl být, kdybys přijal nabízenou **velkou výměnu – věčné spojení s Bohem**. Umiš si představit větší tragédii, než je zoufalý stav vydědění, ze kterého už pak není vůbec žádné východisko?

Nyní poklekni k Ježíšovým nohám a pros Jej se vši vroucností, aby ti dal *moudré a prozíravé srdce, schopnost, abys rozlišoval*, co je pro tebe dobro a co zlo, abys rozlišil pravou hodnotu od skutečné prázdnoty. Jemu děkuj bez ustání za cenu, kterou za tebe platí, abys byl věčné tragédie ušetřen. Pamatuj při tom

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 3,5,7-12

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žádej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mláďáček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu čteného, který nelze pro množství ani sečíst, ani odhadnout. Dej proto svému služebníkovi chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Poněvadž jsi žádal právě toto a ne žádal sis dlouhý věk ani bohatství, ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

2. čtení – Řím 8,28-30

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

Evangelium – Mt 13,44-52

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníku, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, rybáři ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

i na všechny ty, kterým hrozí, že budou *vyhozeni ven*. Není ti jich líto? Zeptej se Pána, co máš *prodat*, aby i jejich *drahocenná perla* byla zachráněna, a udělej to pak pro Něj, pro ně i pro sebe s opravdovou velkodušností.

Pochopils to všechno?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 19,27

Mše svatě, kterou slavil Benedikt XVI. 19. června v San Marinu na stadionu Serravalle, se účastnilo 22 000 lidí, tj. asi dvě třetiny obyvatel této minirepubliky uprostřed Itálie. Dva týdny předtím bylo v Zářeby přítomno 300 000 věřících, v Benátkách 8. května to bylo 350 000 věřících, o mimořádné účasti na mši při blahověnění Jana Pavla II. ani nemluví.

Masová účast na eucharistické slavnosti se praktikuje od eucharistického kongresu v Mnichově v roce 1960. Jak řekl Benedikt XVI. v rozhovoru s klérem římské diecéze 7. února 2008, „šlo tehdy o to, dát eucharistickým kongresům novou formu a postavit do středu slavení Eucharistie jako akt přítomnosti na slavení tajemství“. Papež připomněl, že mnozí se na to dívali jako na velký problém, až liturgista Jungmann vytvořil pojem „statio orbis“; vrátil se tak ke „statio Romae“, kde se věřící v době postu shromažďovali na jednom určeném místě zvaném „statio“. Jsou tak na „statio“ jako vojáci Kristovi a jdou pak společně k Eucharistii. Tak jako bylo „statio města Říma“, kde se shromáždilo město Řím, tak je nyní toto „statio orbis“. A od té doby máme eucharistické slavnosti, kterých se účastní masy lidí. „I přes toto řešení,“ pokračoval Benedikt XVI., „zůstává to pro mne problémem, protože pro slavení je základem konkrétní společenství, a zatím jsem na to nenašel konečnou odpověď.“

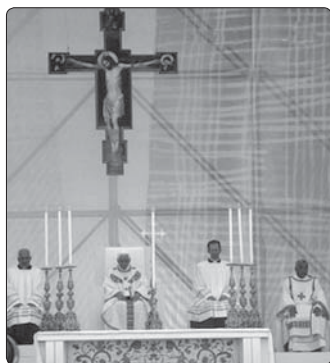
Tento způsob, jakým se slaví bohoslužba s papežem, je možno pokládat za velký pokus přivést tento problém k jeho vyřešení. Tak se konala v Benátkách mše v „dómu pod širým nebem“. Jako při jiných papežských mších jsou věřící vyzváni, aby se zdrželi tleskání a mávání hesly a prapory, aby nerušili důstojnost okamžiku a usebranost. Stejně tak je obvyklé, aby po papežově homilii následovala doba ticha k meditaci. A je to vždy vel-

Reforma skrze příklad

Mše svatá Benedikta XVI. v San Marinu jako příklad důstojného slavení liturgie papežem pro velké množství věřících. Pravý základ je v tradici.

mi působivé, jaké ticho zavládne na stadionu nebo na náměstí Svatého Petra, ticho, které novinaře vždy velmi překvapí.

Zvláštní událostí byla mše svatá v San Marinu na stadionu Serravalle, kterou kromě večerního setkání s mládeží 19. června připravoval Marco Scandelli (30 let)

z diecéze San Marino-Montefeltro a která může sloužit jako klasický příklad mše, jež probíhá podle stylu a vůle papeže. Někteří si snad vzpomenou, že Scandelli, který pracuje také jako poradce úřadu pro liturgickou pastorační při italské biskupské konferenci, několik dní před svým kněžským svěcením oznamoval jako jáhen při velikonoční mši v roce 2010 „Surrexit“ a četl evangelium. Scandelli je jedním z oněch mladých kněží, kteří se snaží aktivně sledovat žádoucí liturgickou reformu Benedikta XVI. a pokoušet se o její uskutečnění. V blogu „Messainlatino“ vysvětlil Scandelli přípravu a realizaci papežské mše v San Marinu, při

které se snažil zdůraznit prvky tradice v římském ritu a papežskou mši o svátku Nejsvětější Trojice i přes velký počet účastníků a koncelebrantů provést důstojně. Jediným cílem bylo podpořit výchovu k víře u Božího lidu, který chce slavit mši s papežem v situaci ne právě optimální (na stadionu). Papež byl s výsledkem velmi spokojen a poděkoval biskupovi San Marino-Montefeltro Luigimu Negrimu za připravenou slavnost a hudbu. Právě hudba upozornila na nejlepší tradice církevního liturgického zpěvu a harmoniky ho sjednotila.

Jako ministranti byli pozváni seminaristé a mladí muži z Bologny, kteří běžně ministrují při mších v tradičním římském ritu. Tak bylo zajištěno správné chování, postoje a gesta. To nebyla pro Scandelliho pouhá okrasa, nýbrž to bylo stejně důležité jako všechno ostatní: „A tak bylo možno pozorovat, jak všichni ministranti sklonili hlavu, když bylo vysloveno jméno Ježíš nebo Maria, a již to bylo velmi působivé.“

Aby vystoupila do popředí kontinuita s tradicí, byla zvolena „první eucharistická modlitba“ v latinském jazyku neboli teologicky bohatý „římský kánon“, aby tak byla dána najevo oddanost a věrnost papeži. Zvláštní pozornost byla věnována také vyvýšenému oltáři se sedmi svícemi a křížem ve středu.

ZAKÁZANÉ PROCESÍ

Katolická církev v Ukrajině protestuje proti zákazu průvodu k oslavě Božího Těla v Oděse. Je to poprvé po sedmi letech, co se procesí nebude konat. Je to důsledek špatně chápané ekumenické politiky a podle názoru biskupského ordinariátu v Oděse to otevírá nebezpečný trend, který ohrožuje práva a náboženskou svobodu. Podíl na zákazu má pravoslavný metropolita Agafafel, který má těsné vztahy k moskevskému patriarchátu.

Kath-net

Diecéze San Marino-Montefeltro se speciálně zaměřila na upozornění, které zaznělo před začátkem slavnosti pro věřící třikrát: „V tuto neděli Nejsvětější Trojice je naše diecéze spojena s nástupcem svatého Petra při slavení mše svatě, zdroje a vrcholu nového života v Kristu. Chceme prožít tyto chvíle ve společenství se všeobecnou církví, v jejímž čele stojí Jeho Svatost papež Benedikt XVI. Z toho důvodu obracíme pozornost na způsob přistupování ke svatému přijímání.“

„Věřící, kteří se vyzpovídali, a jsou tedy ve stavu milosti a jako jedini mohou přijmout Tělo našeho Pána, přiblíží se k nejbližšímu knězi. V souladu s platným ustanovením uděluje se svatě přijímání výlučně na jazyk, a to s tím cílem, aby se zabránilo profanacím, a především abychom dosáhli výchovy k větší úctě ke svatému tajemství, které představuje reálnou přítomnost našeho Pána Ježíše Krista. Nikomu není proto dovoleno přijímat na ruku. Když prokážeme povinnou úctu a pokloníme se Hostii, bude nám položena na jazyk. Komu v tom nebrání nedostatek místa nebo zdravotní stav, může svatě přijímání přijmout na kolenu.“

Záměrem Marka Scandelliho bylo pokusit se uznat v souladu s vůlí papeže mši svatou za vrchol liturgického úsilí a jako takovou ji prožít. Pastorační návštěva Benedikta XVI. v San Marinu byla určitá „domácí hra“, ke které dochází všude tam, kam papež přichází, jak ukázaly jeho dřívější liturgické slavnosti. Díky mladému liturgistovi byla v San Marinu věnována viditelně a citelně zvláštní pozornost „benediktinské reformě“, kterou je třeba především uskutečnit.

Bylo by pravděpodobně příliš požadovat, aby něco takového zaznělo také v září v Berlíně nebo ve Freiburgu. Nepochybně je to však příležitost k zamyšlení.

*Kath-net
Překlad -lš-*

Úcta k svatostánku překonaná?

Svatá Krescencie a eucharistická adorace

Klanění je cílem celého stvoření a světo-
vých dějin. I „osvi-
cený“ člověk dneška se něčemu
klaní. Materialismus klanění nezrušil, jen je přesunul – ze Stvořitele na tvora, na věci stvořené. Na drahé auto, špičkového sportovce, moderní ideologii, zdraví, kult mládí, luxus, pokrok, podnikání a úspěch. Nejsou to současné formy klanění a idolů?

Ale i při modloslužbě dnešních dnů říká Pán stejně jako na počátku svého působení: *Odstup, Satane, je psáno: svému Bohu se budeš klanět a jen jemu sloužit.* (Mt 4,10) Klanění se Bohu stojí na prvním místě. Věřící se dobrovolně sklání před velikostí Stvořitele; odevzdává se svatému Bohu v lásce a vděčnosti dokonale a neodvolatelně: klaní se mu.

Klanění jako popelka?

Není dnes klanění se Bohu neobvyklý výraz a zanedbávaná popelka i mezi křesťany? Kolik je těch, kteří se po příchodu do chrámu ihned neposadí, ale nejdříve kleknou a pokloní se? Kolik je těch, kteří po mši svaté věnují ještě čas adoraci a důkřídání, které bylo dříve samozřejmostí? Neplatí už, že máme sloužit bližním a klanět se Bohu?

Otázky nad otázky. Bylo by možné říct k tomu velmi mnoho. Jedno ruské přísloví říká: „Nikde není více lidskosti než tam, kde se lidé klanějí Bohu.“ Ano, ruče, které se pozvedají k Pánu, obracejí se také k bližním. Koleny, které se sklání před Bohem, sklóní se i k trpícímu bližnímu. Srdce toho, kdo se klaní Stvořiteli, bije také pro jeho tvory.

Mešní oběť – střed klanění

Kde však má bohoopecta své centrum, svůj živý střed? Odpověď nám dává oltář a svatostánek; odkazují nás na svatou Eu-

charistii. Mešní oběť je oslavou Otce skrze dokonalé sebeobětování Syna. On je vtělené Boží klanění. Ve slavení Eucharistie se spojujeme s Ježíšem Kristem ukřižovaným a zmrtvýchvstalým a klaníme se „skrze něho, s ním a v něm“ Otcí.

Mše by se však stala během naprázdno, kdyby byly potlačeny nebo přehlíženy další dimenze, především klanění se Pánu skrytému pod způsobou chleba i po mši svaté. Bez této dimenze by naše kostely byly jen muzea a svatostánky odkládací skříňky, kam se ukládají zbylé hostie. Naše kostely však nejsou prostor, kde se ráno koná slavnost a pak

zůstávají nefunkční. Hostie nejsou „zbytky jídla“.

Nikoliv. Ježíš Kristus je přítomen jako pravý Bůh a pravý člověk – přítomen způsobem, který je pro naše smysly skrytý: ten leží mezi tím, co je pozemsky dějinné, a mezi naplněním na onom světě, představuje most mezi Ježíšem v době jeho historického pobytu na zemi a mezi oslaveným Pánem, představuje tedy přechod z tohoto bytí do bytí oslaveného.

A protože Kristus je ve svatostánku skutečně přítomen, můžeme se s ním zde osobně setkávat. Toto setkání stojí ve znamení obětního dění ve mši sva-

Sv. Krescencie

tě; je poznamenáno ukřižováním našeho Pána, který nás chce vtáhnout do své oběti Otcí. Eucharistické klanění spočívá tedy hluboce v tom, že se spolu s Ježíšem dáváme Otcí jako oběť.

Naše klanění by nikdy nemělo přestat

Papež Jan Pavel II. ve svém listě k Zelenému čtvrtku 1980 napsal: „Úcta k Nejsvětější Eucharistii má plnit naše kostely i mimo mši svatou.“ Svatý otec připomíná „osobní modlitbu před Nejsvětější svátostí“, neboť „v této Svátosti lásky čeká na nás sám Ježíš. Není vůbec škoda času k tomu, abychom se s ním setkali... Naše klanění by nemělo nikdy končit.“ (*O tajemství úcty k Nejsvětější Eucharistii*, 24. 2. 1980)

Z lásky bychom si měli udělat čas, a dokonce s ním v tomto případě „plýtvat“. Pravá láska vyhledává blízkost milovaného. Lásku k Ježíši ve svatostánku není možno odbýt záminkou, že nemůžeme ztrácet čas, protože ho musíme využít lépe k dobrým skutkům. V materialistickém prostředí, kde se zdůrazňuje podnikání a zisk, je toto pokušení stále přítomné. Může podkopat naši víru ve skutečnou přítomnost Pána v Nejsvětější Svátosti a oslabit v nás její ocenění.

Nezní to smutně: Ježíš přebývá mezi námi ve svatostánku, a mnozí na to vůbec nedbají! Myslí během dne na všechno možné, všemu věnují čas a zájem,

ITÁLIE NA POKRAJÍ DEMOGRAFICKÉHO KRACHU

Italové jsou zaskočeni důsledky mnohaletých zanedbání na poli rodinné politiky. Poslední údaje potvrzují, že se země propadá do nevrtné demografické propasti. Bude to mít katastrofální hospodářské následky, píše vatikánský deník *L'Osservatore Romano* s odvoláním na nejnovější data statistického úřadu. V Itálii stále ubývá mladých lidí. Věková skupina od 14 do 35 let tvoří dnes pouhých 20 % společnosti, zatímco před dvaceti lety jich bylo 31 % a ještě před deseti lety 27 %. Pro srovnání evropský průměr mladých je 26 %, americký 31 %. Dnes už je zřejmé, že není šance na radikální zlepšení.

Toto všechno nevěští nic dobrého pro italské hospodářství. Zmenší se poptávka po bytech či po automobilech. Ale největší problém budou mít ve společnosti s převahou staré populace sami mladí. Generace, která nyní vstupuje na trh práce, bude muset pracovat více než 38 let, aby si vydělala na patnáctiletý důchod, uvádí *L'Osservatore Romano*. Nemluvě o velkém daňovém zatížení na sociální potřeby dnešních a budoucích starců.

Demografický propad Itálie je také tématem posledního čísla týdeníku *Famiglia Cristiana*. Dlouho se mluvilo o tom, že Itálie není příznivou zemí pro mladé. Dnes už víme, že je to země bez mladých. Ubylo jich dva miliony za jediné desetiletí, připomíná italský katolický týdeník a varuje před novou formou gerontokracie, tedy politické a sociální dominance starých lidí. *Famiglia Cristiana* připomíná, že mladí už reagují na špatné vyhlídky své vlasti. Každý rok 60 tisíc absolventů vysokých škol odchází za hranice. Redakce týdeníku viní politiky, kteří získávali hlasy na prorodinných heslech a nakonec neudělali nic proto, aby si rodiny mohly dovolit víc dětí. Jestli nás může něco zachránit, je to jediné skutečná prorodinná revoluce, píše *Famiglia Cristiana*.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

jen vůči Pánu jsou skoupi. Když víme o nějakém dobrém a moudrém člověku, jehož srdce je pro nás vždy otevřeno, který nám pomáhá radou i skutkem, kde jen může, pak neváháme ho navštívit, žádná námaha není příliš velká a žádná cesta příliš daleká. A i on je pouhým tvorem.

Ve svatostánku na nás nečká slabý člověk. Vydal za nás na kříži to poslední; nyní chce být naší silou a útěchou, naším pokojem. Není to bláhové, odmitat takovou nabídku?

„Zde přebývám ve svém pozemském domě, zde rozdělují nesčetné milosti. A přesto procházíš kolem mne chladně! Moje láska mě přitáhla svou silou do této prosté podoby, a ty procházíš chladně kolem. Přebývám zde ve dne v noci, abych tě přitáhl k sobě, a ty procházíš chladně kolem!“

Jistě, nikdo, kdo to se svou vírou myslí vážně, nechce procházet kolem svatostánku „chladně“. I když má mnoho naléhavé práce, úkolů, termínů a povinností, láska je vynalézavá! Někdo se zeptá: Není možno eucharistickou adoraci uskutečnit již v době svatého přijímání? Nestáčí dobrá vůle učinit všední den důležitým a klaněním? Nepůsobí síla Eucharistie – automaticky – ve mně, když poctivě plním své povinnosti?

„Činnost a kontemplace“

Slavení mše svaté nás přivádí k vděčnému přemýšlení, *jak velké věci nám učinil Pán*. Požívání Eucharistie se má dále rozvíjet, vybízí mě, abych tomuto dění otevřel široce své srdce a vůbec celou svou bytost, aby mnou „proudila“ síla a světlo Nejsvětějšího. „Činnost a kontemplace“, tak zní heslo mladých křesťanů. Podobně bychom mohli říct: „Živé slavení a úcta v klanění se Eucharistií.“ Musíme vnitřně a duchovně uskutečňovat to, čeho se nám ve svaté Oběti dostává. Pak budeme také ke svatému přijímání přistupovat s mnohem větší úctou a užítkem.

Je tomu tak, že Eucharistie je zkušebním kamenem naší víry. Těžkosti nám působí nejen skutečnost, že svým zrakem vidíme jen prostý kousek chleba: Ježíš Kristus v Hostii mlčí, zatímco život je hlučný a hlasitý, tak plný aktivity a podnikání, a lidé by

neuskutečněné plány; sebe samého se svou chudobou a osamělostí, s touhou po naplnění. To všechno skládám do rukou Pánu, který mě i dnes zve: *Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.* (Mt 11,28)

„Že se mnoho lidí chová v kostele nedůstojně a že žijí tak vlažně, je jen důsledek toho, že jim schází milující víra, jinak by nebylo možné, aby byl člověk vůči svému Bohu tak lhostejný.“ (sv. Krescencie)

ho potřebovali vidět a slyšet. Není tato mlčenlivá skrytost v rozporu s naším celkovým životním pocitem, nesměřují svět a Eucharistie opačným směrem?

Potřebujeme víru a odvahu, abychom přebývali před Nejsvětější svátostí i proti proudu vnějších věcí, mlčeli a klaněli se. Ale kdo takto jedná, tomu je zřejmé: Zde ve svatostánku je Ježíš přítomen jako ten, kdo je zcela a beze zbytku se mnou. Ba co více, v Něm je všechno, co prožívám a zakouším, umocněno, protože přijal lidské srdce a s ním všechny tíži všech časů a všech lidí.

Pokoj a mír

Proto mohu před svatostánkem přinést celý život: záležitosti církve, nesčetné nouze celého světa, všechny lidi, kteří mě provázeli nebo kteří jsou kolem mne; úkoly, které jsou přede mnou, všechny nevyřešené problémy,

Můžeme si být jisti, že nikdo, kdo přistupuje k Pánu v Eucharistii s čistým srdcem, neodejde bez daru pokoje a míru a občerstvení. Ve všem horečném spěchu a nejistotě může být pro každého patření, rozjímání a klanění před Nejsvětější svátostí „domovem“, jak to dokládá zkušenost jednoho prostého prosebníka. Na otázku, co dělá, když přebývá před svatostánkem, dal tuto odpověď: „Dívám se na Něho a On se dívá na mne.“

Zde v zářivém kruhu našeho Pána se posiluje onen postoj, kterým se vyznačuje pravý křesťan: žít pro Krista a z lásky k Němu pro bližní; neboť když prožíváme Ježíše jako toho, který je zde celý bezvýhradně pro nás, pak naše odpověď nemůže být jiná, než že také my jsme zde celí pro Pána a s ním pro bližní. To je „vztah ke světu“ naší eucharistické adorace, naše „sociální“

láska, která nás pudí. „Eucharistie pochopená v pravém smyslu stává se sama o sobě školou bliženské lásky.“ (Jan Pavel II., *List k Zelenému čtvrtku* 1980)

Krescencie a adorace

Ta velká žena, svatá Krescencie z Kaufbeuren, k jejímuž hrobu jsme připutovali, chápala Eucharistii v pravém slova smyslu. Od dětství projevovala mimořádnou lásku k Nejsvětější svátosti. Každý den časně ráno vycházela z rodného domu do farního kostela svatého Martina, aby se zde klaněla Spasiteli. Přitom se nejednalo stalo, že se dveře dosud zamčeného kostela bez lidského přičinění otevřely, takže Krescencie mohla bez zábran přicházet k oltáři se svatostánkem. Jako mladá dívka prosila Pána, aby ji zavedl na místo, kde by mu byla tak blízko, aby ho mohla často „navštěvovat“. To se jí jevilo jako naplnění všech jejích přání, za to chtěla snášet ráda jakoukoliv námahu a utrpení.

Pán vyslyšel Krescenciinu prosbu a povolal ji do „svého domu“, do malého kláštera františkánek v Obstmarktu. Zde měla příležitost často se modlit před svatostánkem. Zde prožívala hodiny „na hoře Tábor“; zde mohla zapomenout na celý svět a na všechno utrpení; zde pro ni ztrácely všechny pozemské radosti svou příchut; zde ji nemohl rušit v její adoraci ani hluk, ani nemoc nebo bolest, horko nebo chlad. Vyžadovalo to od ní vždy velké přemáhání, opustit toto svaté místo, tuto „bránu nebes“, jak říkala.

Její spolusestry dosvědčují, že „jakkoliv Krescencie trávila před svým božským Ženicem v chóru velmi mnoho času, zdál se jí tento čas vždy krátký. Hodiny jí připadaly jako pouhé okamžiky. Často se ptala, jak uplynul ten nebo onen půlden, který se jí zdál být krátký jako několik otčenášů. Byla to její jediná rozkoš a radost přebývat u svého Pána v chóru.“ V době nemoci jí tělesná slabost nedovolovala volný

VZÁCNÝ NÁLEZ V NEAPOLI

Tým papežské komise pro sakrální archeologii objevil v katakombách svatého Januária v Neapoli velké zobrazení svatého Pavla. Takové antické obrazy apoštola jsou velmi ojedinělé.

EPISKOPÁLNÍ OBEC V USA PŘECHÁZÍ DO KATOLICKÉ CÍRKVE

Episkopální anglikánské společenství Saint Luke's Parish nedaleko Washingtonu oznámilo, že přechází ke katolické církvi. Hlavním důvodem je apoštolská autorita, kterou v anglikánské církvi postrádají. Svou roli sehrává také skutečnost, že anglikánská církev „žehná“ homosexuální svazky a připouští svěcení žen. Členové této nevelké obce se nyní připravují na svou konverzi. Chtějí se připojit k osobní prelaturě, která má být v USA zřízena ještě letos.

Kath-net

pohyb, ale jak jen mohla, plazila se s obrovským úsilím do chóru a dala se tam zanést svými spolusestrami, aby mohla být u svátostného Spasitele.

Přebývat v adoraci před Nejsvětější svátostí bylo pro ni „největší radostí“. Mohla přitom prohlásit: „*Ukazuješ mi stezku života, naplněnou radost před tvou tvář.*“ (Ž 16,11) Tak mohla Krescencie říct v plném přesvědčení: „Boží vůle a Nejsvětější svátost oltářní jsou pro mne nebem na zemi.“

Krescencie chtěla všechno sdílet s Pánem ve svatostánku. Ať už ji naplňovala radost, nebo tížila bolest, Krescencie věděla, kde může vylít své srdce. Když se někde stalo neštěstí, hrozila nepohoda, že poničí pole, někoho trápily pochybnosti a prosil ji o radu, byla si jista v tom, kde může najít pomoc a vyslyšení.

Když šla Krescencie kolem chóru a neměla čas k návštěvě, poklekla alespoň krátce, obnovila svou víru v Kristovu přítomnost ve svatostánku a prosila Pána v nejhlubší úctě. Jako představená zavedla obyčej, že sestry měly při přecházení kolem kostela nebo kaple vyslovit chvalozpěv andělů: „Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů.“ Krescencie zdravila eucharistického Pána často i během práce slovy: „Chválena a velebena buď bez ustání Nejsvětější svátost oltářní.“

Nechtěla však chodit do chóru proti poslušnosti. Když ji jednou spolusestra Bernardina zvala během práce: „Pojď, půjdeme navštívit Nejsvětější svátost!“, odpověděla: „Nemáme povolení opustit práci. Ano, pojďme k Pánu, ale nyní jen v duchu!“ Když Krescencie kvůli nemoci nebo pro naléhavé úkoly nemohla jít k adoraci do chóru nebo když musela chór z poslušnosti opustit, prosila svého anděla strážce, toho nebo onoho svätce, aby se klaněl místo ní Pánu ve Svátosti oltářní. Ze své cely, která nebyla daleko od kostela, posílala své srdce znovu a znovu na místo před svatostánkem.

Krescencie dbala na to, aby oltářní příkrývka byla vždy čistá a oltář byl co nekrásněji ozdoben. Považovala místo, na které se pokládá Chléb života, za své nebe na zemi. Přes svou lásku k chudobě nešetřila jako představená náklady, když se jednalo o výzdobu klášterního chrámu nebo o drahocenné bohoslužebné nádoby. Pro svátostného Spasitele bylo dosti dobré jen to nejlepší. Vážila si nesmírně milosti, že smí zdobit Boží dům a prát chrámové prádlo.

Často ji trápila neúcta mnoha lidí vůči Svátosti oltářní. Říkala: „Že se mnoho lidí chová v kostele nedůstojně a že žijí tak vlažně, je jen důsledek toho, že jim schází milující víra, jinak by nebylo možné, aby byl člověk vůči svému Bohu tak lhostejný. ... Kdybychom mohli vidět tělesnými očima, tak jako vidí svatí andělé, kteří jsou ryzí duchové, jak leží a třesou se před Nejsvětější svátostí s největší úctou a hlubokou pokorou, jak bychom se mohli odvážit my, tak hříšní lidé, chovat se tak nedůstojně a nepřistojně před nejvyšším Bohem?“

Ale i když svaté anděly pozemským zrakem nevidíme, můžeme na ně patřit alespoň zrakem své duše skrze svou víru.“

Boží Tělo

Boží Tělo bylo pro Krescencii každoročně jedním z nejkrásnějších svátků. V době následujícího oktávu usilovala obzvláště o to, „udělat Spasiteli radost“. Čtvrtek, den výstavu Nejsvětější svátosti, patřil k nejoblíbenějším dnům týdne: „Ó čtvrtku, zázračný dni, sladký dni lásky, kdy se nám Bůh dal za pokrm!“

V době po svatém přijímání neměla Krescencie nikdy dosti na děkování, prosbách a klanění a musela se doslova vytrhnout, když ji poslušnost volala k práci. Trvala však na tom, aby srdce setrvalo v klanění, i když se její ruce zabývaly jinou činností. O tom svědčí toto: Jednou Krescencie musela kvůli zařízení určité záležitosti projít několikrát kolem Nejsvětější svátosti, aniž by se zde mohla zastavit. Mohla opakovat jen střelnou modlitbu: „Můj Bože, z lásky k tobě a z poslušnosti.“

Když pak naposled procházela kolem oltáře, spatřila, jak se nad svatostánkem vznáší plamínek. Užasla a ptala se Spasitele, co to má znamenat. Uslyšela: „To jsou vzdechy lásky, které jsi mi posílala, když jsi šla okolo.“

Úcta Krescencie k eucharistickému Pánu působila také v její lásce k bližním. Uváděla ve skutek to, oč prosila: „Moje nejvyšší Dobro, chci tě oslavovat ve svých bližních, dej, abych tě milovala nade všechno, buď mojí jedinou útěchou; dělám všechno z lásky k tobě, abych se ti líbila.“

To, co platí o lásce Krescencie k Nejsvětější svátosti, shrnuly její spolusestry do těchto slov: „Krescencie pevně věřila, že v Nejsvětější svátosti je přítomen Bůh s Tělem a Krví, Duší a Božstvím, klaněla se mu vždy s úctou a svatou bázni. Tuto svou živou víru dávala často najevo horoucími slovy, když říkala: Věřím v toto nejvyšší tajemství tak pevně, že bych raději tisíckrát podstoupila mučení a trýznění, než bych o těchto pravdách jen v nejmenším pochybovala.“

Pokleknout a klanět se

Svaté nemůžeme zcela ve všem napodobovat. Pro každého z nás má Bůh své zvláštní plány a úkoly. Ale můžeme se z jejich příkladů učit pro svůj život. Nemohly by „klanění, úcta a láska“, jakými byla naplněna vůči Spasiteli ve svatostánku svatá Krescencie, být tímto spojným bodem?

Všechna slova a rozjímání o Nejsvětější svátosti směřují k jedinému konci: rozhodující je, abychom padli na kolena a klaněli se. Pak můžeme mít účast na oné zkušenosti, jaká naplňovala svatou Krescencii: v láskyplné úctě k eucharistickému Pánu nalezneme svou „největší radost“, svůj „jediný poklad na zemi“, „bránu nebes“.

*Pioniere und Patrone der
Ewigen Anbetung
(www.ewige-anbetung.de)
Překlad -lš-*

Po rozvodu rodičů jsem skončil v dětském domově. Později jsem žil u babičky, která je věřící, ale kvůli svému zdraví už na mše svaté nechodila. Moje kmotra, díky které jsem byl aspoň pokřtěn, spolu s dalšími třemi tetami z otcovy strany jsou také věřící lidé, každá svým způsobem. Moje žena pochází z věřící rodiny a navíc zpívala ve schole a dodnes zpívá v chrámovém sboru. Díky tomu má hodně přátel, kteří mě mezi sebe přijali. S manželkou jsem začal chodit na mši svatou každou neděli a svátek. Později s námi chodily i naše tři děti. S nejmladší dcerou jsem byl předloni u prvního svatého přijímání.

Postupně jsem začal chápat hlubší vztah člověka k Bohu. V různých těžkých obdobích, kdy se člověk musí smířit se ztrátou blízkých a s nemocí, se pomocí modlitby k Bohu a Panně Marii spíše vyrovnává se svými starostmi. Má se s kým o ně podělit a komu je odevzdat. Velkým duchovním obohacením jsou pro mne i poutě. Díky otcovi Emilovi, že mi umožnil poznat hlubší význam víry a nalézat Boží znamení v událostech života a vše přijímat s úctou a pokorou.

Josef

Na pokračování uveřejňujeme příběhy konvertitů, jak jsou zachyceny v dopisech olomouckému arcibiskupovi Mons. Janu Graubnerovi. Děkujeme za jeho laskavé svolení k jejich zveřejnění. Z důvodu zachování anonymity uvádíme pouze křestní jméno autora či autorky.

Medjugorje, místo, které okouzluje svět

Bylo to 24. června 1981, když šest mladých lidí v jedné bosenské vesnici prohlásilo, že viděli Pannu Marii. Od té doby tam proudí zástupy, aby si zde den co den vyprošovaly milosrdenství. Medjugorje se stalo od té doby velkým místem modlitby. Nikdo v církvi je nemůže přejít bez povšimnutí. Zjevuje se zde již třicet let Maria, Královna míru, ale v centru stojí Kristus. Uskutečňuje se zde to nejpodstatnější: návrat k evangeliu, obrácení a k pokání.

S P. Tomislavem Pervanem rozmlouvá za PUR-Magazin Christoph Hurnaus.

Jste od počátku svědkem události v Medjugorje. Když tyto události 24. června 1981 začaly, byl jste nejdřív skeptický. Nyní se již třicet let stýkáte s tímto fenoménem jako farář, zvědůvek a provinciál františkánů. Co učinilo ze skeptika svědka poselství Matky Boží?

Má to mnoho důvodů. Především jsou to sami vizionáři. Šest mladých lidí tvrdí od počátku, že jsou konfrontováni s nadpřirozeným fenoménem. Kdyby se jednalo o jedno nebo dvě děti, byly by pochybnosti na místě. Ale šest lidí nemůže třicet let jednohlasně lhát, ačkoliv měli na počátku ještě potíže s počítáním. Nesou odpovědnost před svým svědomím, před věčností a před dějinami: jde ostatně také o jejich věčnou spásu. Ve všem tomto dění r. 1981 byli nejdříve konfrontováni s ateistickým režimem; vyslyšela je policie, byli podrobeni lékařskému vyšetření v Čitluku a v Mostaru, zda se nejedná o onemocnění nebo patologii. Počátkem července nebyla v médiích o ničem jiném řeč. V televizi, v rádiu, v novinách, všude se mluvilo o vizionářích, františkánech a lidech z Medjugorje. Režim vybudovaný na strachu dostal strach ze šesti dospívajících. Situace se vyostřila počátkem srpna, když režim poslal do Medjugorje policejní jednotku s německými vlčáky, aby celou vesnici odřízli od světa. Byl vydán zákaz vystupovat na hory, takže v roce 1983 mohli lidé stoupat nahoru jen na vlastní riziko. O Svatém týdnu 1983 byli na Křížovém vrchu zatčeni dva studenti z Vídně, odvedeni na policejní stanici v Čitluku a na dva roky vykazáni ze země. Povážlivá byla především skuteč-

nost, že také farář z Medjugorje a dva františkáni byli odsouzeni na několik let do vězení.

Zpočátku nevedli vizionáři vůbec vlastní soukromý život. Byli hodinu po hodině obtěžováni lidmi a konfrontováni s nejrůznějšími problémy. Každý jim předkládal svou nouzi a své potřeby a oni se osvědčili jako mimořádně trpěliví. Tato trpělivost trvá dodnes. Kdyby se jednalo o přetvářku, museli by se prozradit již za několik týdnů. Není možné hrát měsíce a roky divadlo.

Dále je to chování lidí v kostele. Pater Zovko zavedl již v červenci 1981 večerní mše svaté a vyzýval lidi k modlitbě a postu, aby se celá záležitost vyjasnila a aby se dostavilo rozlišování duchů. Kázal prorocky a následovala velká obrácení a vlna zvězdí. Taková lítost a vyznávání vin mohou být vyvolány jen shora. Přicházeli lidé, aby odhodili své řetězy, které je poutaly celá léta.

Západ se chystal na to, že komunismus bude trvat ještě desetiletí, ne-li století: ale nebe rozhodlo jinak. Kdo sám prožil vnitřní zkušenost s Bohem, může snáze přijmout fenomén Medjugorje, než když se k němu někdo přibližuje jen racionalisticky.

V Medjugorje se Matka Boží představila jako Královna míru. Její kristocentrická poselství krouží kolem témat obrácení, modlitby, smíření a postu. Za třicet let

se toto malé místo v Hercegovině stalo nejsilnějším duchovním centrem evangelizace na světě. Miliony poutníků se zde vnitřně obrátily a začaly žít vážně svůj každodenní život jako křesťané. Není to právě ta výzva, která zaznívá z koncilu?

Po koncilu byly v církvi nastoupeny dvě rozdílné cesty. Jedni si myslí, že koncil byl něco jako odklon od všeho dosavadního, překonaného a tradičního. Druzí zastávali názor, že koncil hlásá kontinuitu. Tedy žádný zlom. O těchto dvou postojích hovoří stále papež. Vzpomeňme si, že šest let před začátkem Medjugorje vydal Pavel VI. svou exhortaci *Evangelii nuntiandi* a vyznačil tak cestu, a dva roky před Medjugorje blahoslavený Jan Pavel II. zveřejnil list o předávání katecheze. To jsou dva dodnes nedostatečně studované dokumenty.

Na základě vlastní zkušenosti jsem vždy zdůrazňoval, že Medjugorje je nejzralejší a nejlepší plod koncilu. Zde se uskutečňují jeho

záměry: zpět k původu, ke kořenům, k evangeliu, k obrácení, k pokání, ke svátostem a k eucharistické adoraci. Ale ty nejkrásnější monstace, do kterých zlatotepci vložili všechno své umění, skončily v muzeích. Poslední dva papežové stále zdůrazňují nezbytnost adorace a praktikují ji před celým světem. Tak tomu bylo i při návštěvě Benedikta XVI. v Záhřebu.

Není to pro nic za nic, že Medjugorje dostalo titul „zvědůvnice

světa“. To byl také nápis reportáže v posledním vydání vatikánského magazínu. Zpověď je ona uzdravující lázeň, do které musí být člověk ponořen, aby se vynořil očištěn, jako nový. To je skutečnost, kterou zde prožívám ve zvědůvnicki každý den.

Dnešní člověk je v podstatě depresivní. Proč? Protože nemá naději a nemá žádnou životní kotvu ani oporu. Jestliže dnešní člověk znovu objeví Ježíše, všechno se v jeho životě změní. Medjugorje přivedlo k životu nesčetné modlitební skupiny na celém světě. To jsou trvalé plody. Spiritualita Medjugorje se odráží u lidí v životě víry.

Medjugorje leží zeměpisně na rozhraní tří kultur a náboženství. Zde prožívali katoličtí Chorvatí někdy těžká pronásledování a prokazovali své hrdinství. Papež Benedikt řekl v červnu při své návštěvě: „Tešil jsem se na to, že zde uvidím vtělení víry, víry, která je prožívána srdcem, kde ji osvěcuje nadpřirozené světlo.“ Není možno to chápat a připisovat poselství z Medjugorje, kde se víra prožívá více srdcem než rozumem?

Jsem přesvědčen, že Medjugorje je v určité míře nebeskou odměnou za vytrvalost ve víře chorvatského lidu. Více než 800 let snili Chorvaté o svém samostatném státě. Celá staletí byli míčem v cizích rukou (Uhersko, c. k. monarchie, osmanské výboje, umělecké vykořisťování Benátkami): Bůh shlédl na ponížení tohoto národa a smiloval se nad ním. Medjugorje se stalo součástí naší identity ve světě. Kdo dnes ví o pěti milionech Chorvatů v Americe a v Brazílii? Ale když se někdo zmíní o Medjugorje, všichni o tomto místě vědí. Po obtížných návštěvách v Česku, Francii nebo Velké Británii přijel papež do Chorvatska jako domů. Všude to bylo cítit.

Všech šest vizionářů, kteří od začátku přijímali poselství, má dnes své rodiny a děti. Někteří podnikají náročné cesty, aby se

znamovali s poselstvími Matky Boží. Jakou roli hrají vizionáři jako svědkové zjevení?

Jak jsem již řekl, vizionáři na počátku fenoménu neměli žádný soukromý život. Byli svědky tohoto dění a zůstali jimi dodnes. Od počátku byli klíčovými postavami ve smyslu klíče od auta. Když mám v ruce správný klíč, mohu motor nastartovat. Jsou jako rozbuška velké vlny obrácení a obnovy.

Tak tomu bylo s Juanem Diegem v Guadalupe, Bernadettou v Lurdech a se třemi fatimskými pasáčkami. Když se medjugorský nákladník dal do pohybu, když se stalo Medjugorje velkým hnutím obrácení a nové evangelizace, nestojí již vizionáři v centru: k jízdě je potřebná jen správná pohonná látka ve smyslu modliteb, pokání a postu a požehnání se dostaví.

Proto je Medjugorje pro svět a pro církve požehnáním. Vizionáři byli zpočátku nezbytní, později je možno na ně takřka zapomenout. Dnes nejsou tak důležití. Důležitá je skutečnost, že nikdo z nich zjevení nepopřel. To byl případ františkánů, kteří zde nejdříve byli, a pak odpadli. Medjugorje nepotřebuje osoby, ale vnitřní sílu milosti a modlitby.

Když v roce 1981 zjevení začala, byla farnost Medjugorje součástí komunistického mnohonárodnostního státu Jugoslávie. Vizionáři ještě jako děti byli vystaveni represáliím komunistických úřadů. V desátém výročí zjevení opustili Chorvati a Slovinci komunistický jugoslávský stát a vyhlásili samostatnost. Následovala velká krveprolití. Jak vidíte v tomto kontextu poselství Královny míru?

Otázka je velmi komplexní a vyžaduje zvláštní studii. Jak prohlášení nezávislosti, tak o dva roky dříve pád berlínské zdi měl svůj počátek v revoluci modlitby v Medjugorje. V Medjugorje se postavili lidé proti represáliím s růžencem v rukou.

Vizionáři se represáliemi nedali otrávit. Mirjana musela něko-

likrát měnit školu, Vicka a Maria byly ve škole trvale perzekvovány. Pád komunismu je také důsledkem Medjugorje.

Kladu si stále otázku, proč byl Split při válečných událostech ušetřen, zatímco Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Sarajevo a Mostar byly velmi poškozeny? Nemůže to mít souvislost s vírou arcibiskupa Franiče? To byl muž hluboké modlitby. Když byl penzionován, stáhl se do soukromí a většinu času trávil před Nejsvětější svátostí. Zavedl v kapli 24hodinovou adoraci.

Dodnes nemáme studii o pádu komunismu. Proč? Protože Západ zahájil v roce '68 pochod institucemi proti rodinám, proti manželství, proti mravnosti a etice, proti všem předaným hodnotám. Osmašedesátníci mají v rukou všechny páky a kormidla a školství. Až tito lidé jednou opustí univerzity, pak se snad scéna změní a s ní i dějiny. Krvavá válka bývalé Jugoslávie rozbila velkosrbskou ideologii. Srbové byli traumatizováni porážkou z roku 1389. Z toho vznikl mýtus nenávisti vůči muslimům. Nesmíme však ztratit ze zřetelle neblahou roli západních zemí v tomto konfliktu. Mír dnes? Nanejvýš klid zbrani...

Papež Jan Pavel II. provázal Medjugorje s velkými sympatiemi. V knize postulátora blahorečení Slavomíra Odera můžeme číst, že Jan Pavel II. řekl v roce 1987 Mirjaně Dragičevićové: Kdybych nebyl papežem, sám bych zpovídal v Medjugorje. Také kardinál Tomášek o něm řekl, že kdyby nebyl papežem, šel by do Medjugorje pečovat o poutníky.

Mohu mluvit o vlastní zkušenosti z jeho návštěvy v Sarajevu v dubnu 1997. Tehdy jsem byl provinciálem františkánů v Hercegovině a byl jsem mezi těmi, kteří vítali papeže na letišti v Sarajevu. Předemnou byl provinciál z Bosny a ptal se papeže na Medjugorje. Papež ukázal na mne, a když přišla na mě řada, usmíval se, kdykoliv zazně-

Manželé Lattovi – pohostinní kasteláni

Jestliže každé vážené městečko má mít zámek, má ho i Medjugorje. Na úbočí Križevace na vyvýšeném místě nad Bijakoviči je stavba starobylého vzezření s cimbuřím. Poutníci tam mohou bezplatně přenocovat. Historie tohoto místa je spojená s obrácením člověka, který je postavil: Nancy a Patrik Lattových, kastelánů. „Jednou se mě ptal můj syn, kdo je to Bůh. Dal jsem mu do ruky dvacetidolarovou bankovku,“ vypravuje Patrik, který v té době žil v Kanadě, byl podnikatelem v automobilové branži a vydělával hromadu peněz. Ale byl nešťastný: „V soukromí jsem zpackal už dvě manželství kvůli cizoložství. A ze čtyř dětí, tři byli synové a jedna dcera, ten nejmladší byl překupník a bral drogy, druhý byl alkoholik, zatímco dcera již ve 24 měla dva rozvody.“

„Když jsem si bral Nancy, chtěla mít svatbu v kostele. Bylo to možné, protože moje první žena obdržela anulování manželství od Sacra Rota, druhou jsem si vzal jen na úřadě.“ Patrik přijal církevní sňatek bez přesvědčení, ale jednoho dne, když se stěhovali do nového domu, strčila mu žena do ruky jako by žertem lis-

tek z Medjugorje: „Čti, pohane!“ Na lístku stálo: „Přišla jsem tě naposled vyzvat k obrácení! A říct ti znovu, že Bůh existuje.“ Patrik zůstal zaražený: Tato slova patří jemu! Po třiceti letech přistoupil ke zpovědnici a po rozhrěšení

Nancy a Patrik Lattovi

zjistil, že pláče jako dítě: „Cítil jsem, že mi bylo odpuštěno“, také proto, že – zázrak nad zázrak – potkal zbožného kněze od Madony v Hercegovině. „Moje radost získala Nancy a moji rodinu: syn přestal s překupnictvím drog, je u salesiánů a pomáhá mladíkům v obtížích, alkoholik je hasičem a brzy, jak doufám, se obrátí i moje dcera.“

Patrik všechny požádal o odpuštění. Pak prodal všechno, co měl, a přestěhoval se se ženou do Medjugorje. Bylo to v roce 1993. Na Balkáně řádila válka, ale v zámku manželů Lattových panoval vždy pokoj.

L'Avvenire 25. června 2011
Překlad -lš-

lo slovo Medjugorje. Při večeři jsem mu věnoval knihu o Medjugorje a to ho velmi potěšilo a další den se scéna při odletu opakovala. Bylo to pro mne dobré znamení, papež měl o Medjugorje velmi příznivé a přátelské mínění a také je poprvé vyslovil.

Od března 2010 zkoumá celý fenomén komise jmenovaná papežem Benediktem XVI. Kardinál Ruini řekl, že úsudek je ještě velmi daleko. Jak vnímáte práci této komise?

Kdo zná dosavadní činnost kardinála Ruiniho, ví, že je to správný muž církve a postupuje velmi seriózně. V žádném případě nepočítám se zákazem. Medjugorje se již příliš zapsalo do vědomí církve a zapustilo hluboké kořeny. Kdo by je chtěl odstranit,

způsobil by celé církvi nesmírné škody. Medjugorje je dnes známější než Fatima i Lurdy. To není přehánění, to je skutečnost.

Co byste vzkázal skeptikům?

Poradil bych všem, aby zaujali postoj kardinála Schönborna. Aby se dívali na ovoce a nikoliv na předsudky a otevřeli se také pro nadpřirozeno. Zde koná své dílo Mariina pastorače. Je to pastorače malých kroků jako u Terezie z Lisieux. Boží Duch vane i v dnešní době. Medjugorje je nová kapitola církevních dějin, velká událost na konci století a tisíciletí. Kdo přijde do Medjugorje, může vidět nový rozkvět církve po zimním období.

Kath-net (zkráceno)
Překlad -lš-

Jeden příklad za všechny

Syn velkého německého průmyslníka navštívil v roce 1987 Medjugorje a radikálně změnil svůj život. V roce 1992 podnikl pochod na protest proti válečnému konfliktu v bývalé Jugoslávii.

Kráčeli čtyři hodiny za křížem pod prudkým sluncem. Deset tisíc osob ze všech částí Evropy se účastnilo *Pochodu míru* z františkánského kláštera v Hum do farního kostela v Medjugorje. Tento pochod se koná každého 24. června od roku 1992, ale obzvláště velkou účast měl letos, v roce 30. výročí prvního zjevení Panny Marie šesti vizionářům. Iniciátorem tohoto pochodu je Němec Hubert Liebherr, který chtěl počátkem devadesátých let podniknout něco pro zastavení balkánské války a nespokojil se s posiláním humanitární pomoci. „Tváří v tvář oné tragédií“ – vzpomíná dnes – „jsem si uvědomil, že jediná záchrana může přijít od »Královny míru«, pod tímto titulem se představila Panna Maria na tomto místě.“

Hubert má jednašedesát let, je robustní postavy a energie vyzařuje z každého jeho póru. Definuje sám sebe jako „živoucí důkaz zázraku Medjugorje“. Přišel sem v roce 1987 jen tak ze zábravy. V té době byl bohatým podnikatelem a myslel jen na to, jak vydělat co nejvíce peněz (podnik Liebherr je firma se 30 000 zaměstnanci a produkuje průmyslové stroje). Jeden jeho přítel, věřící katolík, ho pozval nejdříve do Fatimy na oslavy 70. výročí zjevení a pak do Medjugorje. Přijal nabídku. Tento výstřední miliardář má pilotní průkaz a přiletí do Mostaru ve svém osobním letadle v touze po dobrodružství. Ale to netuší, co ho zde čeká. Na vrcholu Podbrdo má závratí a značnou nevolnost. Pociťuje neodvratné nutkání vyzpovídat se, což neučinil od dětství. „A náhle jsem pocítil v sobě pokoj a klid, jaký jsem nikdy v životě nezažil“ – vypráví – „a rozho-

dl jsem se, že na oplátku velkého daru, který mi Madona udělila, věnuji 10 % svého času a 10 % svého majetku k jejím službám.“ Když se vrátil do Německa, začal organizovat modlitební setkání a přednášky o Medjugorje. Jedna z nich se konala v jeho továrně v přeplněné hale a zaměstnanci byli ohromeni hlasem svého šéfa, který podával svědectví křesťanské víry. Jeho otec mu vynadal: „Zesměšnil ses. V soukromí si můžeš dělat, co chceš, ale ne na veřejnosti. Ničíš mi reputaci mého podniku.“ A tak byl potomek velké dynastie nucen učinit radikální volbu podle evangelia: „Opusť všechno a následuj mne.“

Od té doby se jeho život změnil „ne o 10 %, ale o 100 %“, říká s širokým úsměvem. Nápad uskutečnit *Pochod míru* dostal v roce 1992, když přijel do Medjugorje za horkých válečných událostí. „Zůstali jen muži, všechno ostatní bylo zavřeno a zabarikádováno, také kostel, mše se slavila jen v suterénu fary. Jednoho dne jsem se vypravil na frontu spolu s lidmi, kteří bránili vesnici. Byli špatně vybaveni, zatímco proti nim stála silná vojenská moc. David proti Goliášovi. Ale my jsme měli jednu mocnější zbraň, pomyslel jsem: růženec. A tak jsem navrhl kající modlitbu za pochod.“ Bez ohledu na bombardování dvě stě padesát mladých Němců a Chorvatů ušlo 15 kilometrů, které dělily klášter svatého Antonína v Hum od kostela svatého Jakuba v Medjugorje. Od té doby se *Pochod míru* stal každoročním tradičním setkáním pro Huberta a pro stále rostoucí počet věřících.

Luigi Geninazzi,
L'Avvenire 25. června 2011
Překlad -lš-

Medjugorje inspiruje

Skeptik z Itálie byl na Křiževaci proti – nyní v Brazílii horlí pro Královnu míru

„Královna míru zdůrazňuje nezbytnost modlitby. A tak poté, co jsem jí odporoval a nevěřil v její zjevení, prožil jsem uzdravení a po přeložení do Brazílie jsem v Sao Paulo uvedl v život řeholní skupinu, která se nazývá *Regina Pacis*, inspiruje se z Medjugorje, v roce 1995 ji schválil biskup a od roku 2005 má svůj schválený statut jako převorství.“

Pater Evžen La Barbera se jako vynikající teolog vypravil do Hercegoviny, aby „dementoval mýtus“, o kterém zakázal svým farníkům mluvit.

Večer po příjezdu ho dva poutníci, „jedni z nejzbožnějších“, požádali, aby je doprovodil na křížové cestě na Křiževaci. P. Evžen tím nebyl nadšen, protože byla noc a pršelo. „Přijal jsem, ale rozhodl jsem se, že je utrápím meditacemi na kolenu.“ Ale při stoupaní musel změnit svůj plán, protože se stalo něco velice nevysvětlitelného a to ho velice vylekalo: „Lilo, moji společníci byli promoklí, terén byl rozbahněný, ale já jsem byl úplně suchý. Rozhodl jsem se, že budu pokračovat, ale krok za krokem, zastavení za zastavením směrem k vrcholu nabýval tento fenomén ještě zřetelnějších rysů. Nyní nepršelo i nad prostorem, kde jsme se právě nacházeli, a nad námi se objevilo hvězdnaté nebe.“

Kněz se snažil ovládat, ale byl celý zmatený a rozhodl se vyzvat Gospu na souboj: „»Gospo, já nevěřím,« řekl jsem v skrytosti srdce, »já nevěřím, že se tu zjevuješ, ale jestli zde jsi, tak jistě víš, že jsem dobrým knězem.« A s odvoláním na své zásluhy jsem přednesl několik zvláštních žádostí.“

Když sem další den vystoupil znovu, přistoupil k němu jeden pán středního věku, kterého nikdy v životě neviděl. „Řekl mi: »Madona potvrzuje, že jsi výbor-

ný kněz, ale to pak nesmíš bojovat proti víře Božího lidu v ni, jak to děláš ve své farnosti.«“ A pokračoval v odpovědích na moje noční úvahy. Před rozloučením dodal: „Gospa ti dá znamení své přítomnosti.“ Kněz oněměl a myslel na hypotézu, že narazil na komunistického agenta.

Než odjel, vystoupil na Křiževaci potřeť v čele skupiny poutníků, kteří se na něho obrátili, protože byli bez kněze. Křížovou cestu narušil zoufalý pláč jednoho mladíka. La Barberu to nahněvalo, ale mladík ho nakonec vyhledal: „Otče, promiňte mi moje chování. Já vás nyní potřebuji.“ Když viděl řeholníkův udivený pohled, dodal: „Madona mi předvedla film mého života a nakonec mi řekla: »Tvé hříchy jsou smyty tvým pokáním, ale musíš požádat Církev o svátostné rozhrěšení. Běž a vyzpovídej se P. Evženovi.«“ Řeholník nebyl s to skrýt své překvapení a mladík cítil povinnost celou věc upřesnit: „Slyšel jsem její hlas jasně a zřetelně.“ Po absouci se ukázalo, že chlapec bere drogy, „jeho paže byly samá jizva“.

Řeholník měl o něho starost a doporučoval mu, aby zašel za lékařem. Ale mládenec ho přerušil a jeho tvář přímo zářila: „Otče, copak jste nepochopil? Já jsem se vyzpovídal a jsem zcela uzdraven. Jsem znamení, které vám Gospa slíbila!“

Riccardo Caniato,
L'Avvenire 25. června 2011
Překlad -lš-

Narozeniny „papežského deníku“

Služba pravdě a spravedlnosti

Dopis papeže Benedikta XVI. prof. Giovannimu Maria Vianovi, řediteli L'Osservatore Romano, k 150. výročí založení deníku

Pro deník je 150 let existence úctyhodné období, dlouhá a významná cesta, bohatá na radosti, obtíže, úkoly, uspokojení a milosti. Neboť toto významné výročí L'Osservatore Romano – jehož první číslo vyšlo 1. července 1861 – je především důvodem díkůvzdání Bohu za všechna jeho dobrodíní: za všechno to, co jeho Prozřetelnost stanovila v tomto období jednoho a půl století, během kterého se svět hluboce změnil, a za to, co nám předkládá dnes, kdy změny jsou trvalé a stále rychlejší především v oblasti komunikace a informací.

Současně skýtá přítomné výročí také příležitost k některým úvahám o historii a roli deníku, obvykle nazývaného „papežův deník“. Jsme tedy vyzváni – jak řekl Pius XI. blahé paměti v roce 1936, tedy přesně před sedmdesáti pěti lety – „abychom se ohlédli za ušlou cestou a vydali se na další cestu, kterou zbývá ujit“, a zdůraznil přítom především jedinečnost a odpovědnost deníku, který jeden a půl století seznamuje s učitelským úřadem papežů a je jedním z privilegovaných nástrojů ve službách Svatého stolce a Církve.

L'Osservatore Romano vznikl v kontextu pro papežství obtížném a rozhodujícím s vědomím a vůlí bránit a podporovat důvody Apoštolského stolce, který, jak se zdálo, byl vystaven nebezpečí ze strany nepřátelských sil. Založen z podnětu a s podporou papežské vlády profiloval se tento večerník jako „politicko – náboženský“ a kladl si za úkol objektivní obranu principu spravedlnosti v přesvědčení opřeném o Kristovo

slovo, že zlo nikdy nebude mít poslední slovo. Taková objektivita a přesvědčení byly vyjádřeny ve slavných latinských mottech, – první bylo vyňato z římského práva a druhé z textu evangelia – která od prvního čísla můžeme číst v záhlaví: *Unicuique suum* a především *Non praevalent* (Mt 16,18) (*Každému, co jeho jest a Nepřemohou*).

Rok 1870 – konec časné moci –, který se jako prozřetelností projevil i přes svévoli a nespravedlivé akty, které muselo papežství podstoupit – neznamenal konec L'Osservatore Romano, neučinil jeho přítomnost a funkci neužitečnou. Naopak o patnáct let později Svatý stolec rozhodl získat jej do svého vlastnictví. Přímá kontrola deníku papežskou autoritou posílila časem jeho prestiž a autoritu, které pak dále rostly především po stránce nestrannosti a odvahy zachované i tváří v tvář tragédií a hrůzám, které poznamenaly první polovinu dvacátého století, jako ohlas „věrnosti svému mezinárodnímu a nadnárodnímu charakteru“, jak poznamenal kardinál Gasparri v roce 1922.

Přišly tragické události: první světová válka, která zpustošila Evropu a změnila její tvář; obrana před totalitami se zločinnými ideologiemi, které popíraly pravdu a utlačovaly člověka; konečně hrůzy shoah druhé světové války. V těchto strašných letech a pak v následujícím období studené války a pronásledování křesťanů komunistickými režimy v mnoha zemích i přes omezenost prostředků a sil deník Svatého stolce dokázal vždy informovat čestně, svobodně a podporoval odvážné dílo Benedikta XV., Pia XI. a Pia XII.

při obraně pravdy a spravedlnosti, jediného základu míru.

Ze druhého světového konfliktu mohl L'Osservatore Romano vyjít se zdviženou hlavou, jak ihned uznaly významné laické hlasy a jak v roce 1961 při příležitosti stého jubilea deníku napsal kardinál Montini, který se dva roky nato stal papežem se jménem Pavel VI.: „Je tomu, jako když v sále hasnou všechna světla a rozsvícené zůstane jen jedno: všechny pohledy se obrátí k tomu, které nadále svítí; našťástí toto světlo bylo světlo vatikánské, světlo pokojné a planoucí, živé apoštolským světlem Petrovým. L'Osservatore se projevil takovým, jakým je v podstatě vždy: jako maják, který dává orientaci.“ Ve druhé polovině dvacátého století začal proudit celým světem v souborech periodických vydání v různých jazycích, tištěných nejen ve Vatikánu: současně je jich osm, od roku 2008 také v jazyku malajalam vydávány v Indii, první celý tištěný nikoli latinskými literami. Počínajíc tímtož rokem, v období pro tradiční média obtížným, přispívají k šíření také vydání podporovaná předplatiteli s jiným záhlavím ve Španělsku, v Portugalsku a nyní také stále účinnější prezentace na internetu.

L'Osservatore Romano jako zcela jedinečný deník pro své výlučné charakteristiky jedno a půl století prokazuje službu pravdě a katolickému společenství ze strany Stolce Petrova nástupce. Deník tak přinášel přesně papežská vystoupení, sledoval dva koncily pořádané ve Vatikánu a mnoho synodálních shromáždění, která jsou projevem životnosti a bohatství darů v Církvi, ale nezapomněl

ani evidovat přítomnost, dílo a situaci katolických společenství ve světě, kde žijí často v dramatických podmínkách.

V tomto čase – poznamenaném skutečností, že se vtrácí a odsouvá stranou vztah k Bohu z obzoru mnoha společenství, i těch s dávnou křesťanskou tradicí – představuje se deník Svatého stolce jako „noviny idejí“, jako orgán formace a nikoliv pouze informace. Proto musí umět dodržovat věrně svůj úkol rozvíjený jedno a půl století a věnovat pozornost také křesťanskému Východu, nezvratnému ekumenickému úsilí různých církví a náboženských společenství, vytrvalému hledání spolupráce s judaismem a dalšími náboženstvími, kulturní debatě a výměně názorů, hlasu žen, tématům bioetiky, která kladou otázky závažné pro všechny. L'Osservatore Romano nadále zachovává otevřenost pro nové autory – mezi nimi je rostoucí počet spolupracovníků – zdůrazňuje dimenzi a mezinárodní charakter přítomný v tomto deníku od počátku v celé jeho stopadesátileté historii, na kterou může být hrdý, dokáže vyjadřovat srdečné přátelství Svatého stolce k lidstvu naší doby a hájit lidskou osobnost stvořenou k obrazu a podobnosti Božímu a vykoupenou Kristem.

Za to vše toužím vyjádřit své uznání a vděčnost všem, kteří od roku 1861 až dodnes pracovali v deníku Svatého stolce: ředitelům, redaktorům a všemu personálu. A Vás, pane řediteli, a všechny, kteří s Vámi v současné době spolupracují v této nadšené, naléhavé a záslužné službě pravdě a spravedlnosti, jakož i všechny dobrodince a podporovatele ujišťuji o své trvalé duchovní blízkosti a ze srdce zasílám zvláštní apoštolské požehnání.

*Vatikán, 24. června 2011
+ Benedikt XVI.*

*L'Osservatore Romano,
6. července 2011*

NIKOLIV SLUŽEBNÍCI, ALE PŘÁTELE - dokončení ze str. 2

vůli, jak se jeho vůle stává mojí, a právě tak se stávám skutečně sám sebou. Kromě společenství myšlení a vůle má Pán na mysli ještě třetí, nový prvek: On dává svůj život za nás (srov. Jan 15,13; 10,15). Pane, pomáhej mi poznávat tě stále lépe. Pomáhej mi být stále více zajedno s Tvou vůlí! Pomoz mi stále žít svůj život nikoliv pro mne samotného, ale žít spolu s Tebou pro druhé. Pomáhej mi stávat se stále více Tvým přítelem!

Ježísovo slovo o přátelství má spojitost s řečí o révě. Pán spojuje obraz vinného keře s úkolem, který svěřuje učedníkům: *Učel jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek byl trvalý.* (Jan 15,16) První úkol svěřený učedníkům, přátelům, je vydat se na cestu - určení, aby šli - aby vyšli ze sebe a šli za druhými. Můžeme zde slyšet současně slova Zmrtvýchvstalého, jimiž svatý Matouš uzavírá své evangelium: *Jděte a učte všechny národy...* (srov. Mt 28,19n). Pán nás vyzývá, abychom překračovali hranice prostředí, kde žijeme, a přinášeli evangelium dalším ve světě, aby proniklo všude a svět se tak otevřel Božímu království. To nám může připomenout, že sám Bůh vyšel ze sebe, opustil svou slávu, aby hledal nás, přivedl nás ke světlu a ke své lásce. Chceme následovat Boha, který se vydal na cestu, překonat lenost zůstat pohodlně v sobě, aby On sám mohl vstoupit do světa.

Po slovech o tom, abychom vykročili na cestu, Ježíš pokračuje: přinášejte užitek, užitek trvalý! Jaký užitek od nás očekává? Jaký užitek je trvalý? Nuže, užitek z révy jsou hrozný, ze kterých se připravuje víno. Zastavme se na chvíli u tohoto obrazu. Aby mohly dozrát dobré hrozný, je zapotřebí slunce, ale také deště, dne i noci. Aby mohlo uzrát vzácné víno, je zapotřebí, aby hrozný byly vylisovány, je třeba trpělivos-

ti při kvašení, je třeba věnovat péči procesu zrání. Vylisované víno charakterizuje nejen sladkost, ale také bohatství vůně, rozličné aroma, které se rozvíjí v procesu zrání a kvašení. Není již to obraz lidského života, a to obzvláště našeho kněžského života? Potřebujeme slunce a déšť, jasno i těžkosti, fáze očišťování a zkoušek i dobu radostné cesty s evangeliem. Když se ohlédneme, můžeme děkovat Bohu za obojí: za těžkosti i za radosti, za hodiny tmy i za ony hodiny radosti. V obou poznáváme ustavičnou přítomnost jeho lásky, která nás stále znovu nese a podpírá nás.

Nyní se nicméně musíme otázat: jakého druhu je ovoce, které Pán od nás očekává? Víno je obraz lásky: toto je ten pravý plod, který trvá, který Bůh od nás žádá. Nezapomínejme však, že již ve Starém zákoně víno, které má vzniknout z vylisovaných hroznů, je především obrazem spravedlnosti, která se rozvíjí v životě prožívaném podle Božího zákona! A neříkejme, že to je pohled starozákonní a nyní překonaný: nikoliv, ten zůstává platný vždy. Autentickým obsahem Zákona, jeho vrcholem je láska k Bohu a k bližnímu. Tato dvojí láska totiž není prostě něco sladkého. Ona v sobě nese náplň trpělivosti, pokory, zrání ve formaci

a asimilaci našeho života s Boží vůlí, s vůlí Ježíše Krista, Přítele. Jen tehdy, jestliže se naše nitro stává opravdovým a správným, je také láska opravdová, jen tak je plod zralý. Jeho vnitřní požadavek, věrnost Kristu a jeho Církvi, vyžaduje vždy, aby byl uskutecněn v utrpení. Právě tak roste pravá radost. V zásadě podstata lásky, pravé ovoce odpovídá slovu vydat se na cestu, vykročit: láska znamená vydat se, darovat se; zahrnuje v sobě znamení kříže. V této souvislosti řekl jednou svatý Řehoř Veliký: Jestliže směřujete k Bohu, dbejte, abyste ho nedosáhli jen vy sami (srov. *HEv* 1,6,6: PL 76, 1097n) - slova, která my jakožto kněží musíme mít vnitřně před očima každý den.

Draží přátelé, snad jsem se příliš dlouho zdržel u vnitřních vzpomínek na šedesát let své kněžské služby. Nyní je čas pomyslet na to, co je vlastní této chvíli. (...)

Arcibiskupům metropolitům jmenovaným od posledního svátku velkých apoštolů bude nyní předáno pallium. Co to znamená? To nám může připomínat především sladké Kristovo jho, které je vloženo na naše bedra (srov. Mt 11,29n). Kristovo jho je totožné s jeho přátelstvím. Je to jho přátelství, a proto je to *jho sladké*, ale prá-

POZITIVNÍ HOSPODÁŘSKÁ BILANCE

Svatý stolec uzavřel hospodářskou bilanci roku 2010 se ziskem 9,8 mil. €. Sdělil to tiskový úřad Vatikánu. Příjmy činily 245 mil. € a vydání 235. mil. €. O rok dříve skončil rozpočet schodkem. Hospodářská situace je nicméně nejistá a nestabilní. Největší část vydání směřuje do ministerstev a správních orgánů Vatikánu a slouží pastoračním účelům světové církve.

POZVÁNÍ PAPEŽE

Hlava řeckokatolické církve Ukrajiny arcibiskup Svjatoslav Ševčuk z Kyjeva pozval papeže Benedikta XVI. na návštěvu své země. Má se tak stát u příležitosti 10. výročí návštěvy Jana Pavla II. na Ukrajině. Arcibiskup projevil rovněž ochotu připravit setkání Benedikta XVI. s ruským patriarchou Kyrillem I. ve Lvově. Ukrajinská řeckokatolická církev se pokládá za most mezi pravoslavnou a katolickou církví.

Kath-net

vě proto je to také jho, které přetváří. Je to jho jeho vůle, což je vůle pravdy a lásky. Tak je pro nás také především jhem uvádět druhé do přátelství s Kristem a být druhým k dispozici, ujmát se jich jakožto pastýři. Tím jsme dospěli k dalšímu významu pallia: je utkáno z vlny beráneků, kteří jsou žehnáni na svátek svatě Anežky. Připomíná nám Pastýře, který se sám stal Beránkem z lásky k nám. Připomíná nám Krista, který se vydal na cestu po horách a pustinách, kde se jeho beránek, lidstvo, ztratilo. Připomíná nám, že vzal beránka, lidstvo - mne - na svá ramena a přinesl mě domů. Připomíná nám tím způsobem, že jako pastýři v jeho službách musíme také nést druhé, vzít je, tak říkajíc, na svá bedra a donést je ke Kristu. Připomíná nám, že můžeme být pastýři svého stáda, které zůstává vždy jeho a nestává se naším. Konečně pallium znamená velmi konkrétně také společenství pastýřů Církve s Petrem a jeho nástupci - znamená, že musíme být pastýři pro jednotu a v jednotě a že jen v jednotě, jejímž symbolem je Petr, vedeme stádo skutečně ke Kristu.

Šedesát let kněžské služby - draží přátelé, snad jsem se zdržel příliš u jednotlivostí. Ale v této hodině jsem pociťoval nutkání podívat se na to, co charakterizuje tato desetiletí. Cítil jsem potřebu říct vám - a všem kněžím a biskupům a také věřícím Církve - slovo naděje a povzbuzení; slovo, které uzrálo ve zkušenosti, slovo o skutečnosti, že Pán je dobrý. Toto je totiž především hodina vděčnosti: vděčnosti Pánu za přátelství, které mi daroval a které chce darovat nám všem. Vděčnosti osobám, které mě formovaly a které mě provázely. A v tom všem je obsažena modlitba, aby nás Pán jednoho dne ve své dobrotě přijal a dovršil tak v nás svou radost. Amen.

Bollettino Vaticano
29. června 2011
Překlad -lš-

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

spoluúčast, kterou máme usku-
tečňovat nejen v rámci liturgie,
ale jako opravdoví křesťané ji
máme praktikovat v celém svém
každodenním životě.

Aktivní spoluúčasti na litur-
gii nás učí Matka Boží. Co děla-
la pod křížem? „Stála tam...“, ří-
ká očitý svědek a společník Jan.
Za touto její vnější nečinností
se skrývá meč, který probodával
její duši. Maria obětovala Otci
spolu se svým Synem všechny
své city, všechnu svou vůli; kaž-
dý tep jejího srdce opakoval její
„Staň se“, staň se ne má, ale tvá
vůle. To dokáže jen dokonalá lás-
ka. Aktivní účast Spoluvykupitel-
ky spočívala v jejím dokonalém
sjednocení s Ježíšem, jejím Syn-
em. Jestliže vstoupíme do její
školy a naučíme se takovéto ak-
tivní účasti, pak se i v nás a ko-
lem nás budou dít „veliké věci“,
pak se nám stane Ježíšovo jho
snadným a břímě lehkým, a pro-
to také velmi žádoucím.

Maria je živou součástí kal-
varské oběti a živou součástí kaž-
dé mše svaté. To je její osobní
kněžství. Hledejme proto vždy
usilovně její společnost. Dejme
se jí vést, abychom nepromrha-
li drahocenné milosti, které jsou
tu na dosah. Modleme se a obě-
tujeme se s Marií za svého kněze,
modleme se za něho tím více,
čím povrchněji přistupuje ke své
funkci obětníka i oběti. Modle-
me se a obětujeme se beze zby-
tku za svatost našich kněží, aby
z nich Maria vytvořila autentic-
ké spoluvykupitele, skutečné
přátele co nejuplněji ztotožněné
s Ježíšem Kristem. I když se ne-
můžeme denně osobně účastnit
mše svaté v chrámě, můžeme
se účastnit v duchovním spojení
oběti přinášené bez ustání na ol-
tářích světa tím, že se naučíme
přinášet v dokonalou oběť sebe.
Prosme o odvahu nastoupit tuto
cestu, která se nám stane cestou
k pravé křesťanské radosti.

-lš-

V tomto čísle Světa
se sešla překvapivě
hned tři pozoruhod-
ná jubilea. Tím nejuctyhodněj-
ším se může pochlubit oficiál-
ní „papežův deník“, vatikánský
večerník L'Osservatore Roma-
no, který oslavuje 150 let své-
ho trvání. Druhým jubilantem
je sám Svatý otec, který o svát-
ku sv. Petra a Pavla slavil letos
své diamantové kněžské jubile-
um. Třetí výročí je nevatikán-
ské: 30. výročí počátku událostí
v Medjugorje.

Ze všech těchto tří jubileí
je tedy fenomén Medjugorje
nejmladší a časově nejkratší,
ale do povědomí věřících je za-
psán nesporně nehlouběji. Je
to skutečná supernova na křes-
ťanském nebi, kterou nemůže
nikdo přehlížet a která za své
nedlouhé existence dokázala
dostihnout, ba i předstihnout
dlouhotrvající světoznámá pout-
ní místa. Jako všechny podobné
fenomény muselo se i Med-
jugorje samozřejmě stát také
znamením, kterému bude odpí-
ráno. Jestliže však dokázalo tři-
cet let vzdorovat všemu odporu
a nepřiznání, jeví se dnes očeká-
vání, že by tato supernova na na-
šem nebi mohla v dohledné do-
bě opět zhasnout, jako značně
nerealistické. Že se i zde vy-
skytnou věci, které je možno kri-
tizovat, není nic divného. Neg-
ativní jevy se projevovaly již
v onom prvním hloučku, který
si sám Pán vybral za své apoš-
toly. Dobré ovoce jejich působení
převládalo nicméně natolik, že
jim nikdo nebude dnes vyčítat
např. jejich počáteční nevíru ne-
bo mocenské aspirace.

Třicet let je dosti dlouhá do-
ba na to, abychom dali za prav-
du Gamalielovi: Pochází-li toto
dílo od Boha, nikomu se nepo-
daří je zničit. Proto je dnes dale-
ko aktuálnější zaměřit se na dob-
ré plody do očí bijící, abychom
snad z nepravé horlivosti nako-
nec nekladli překážky působení
Boží milosti. Museli bychom být
opravdu zcela zaslepení a zauja-
tí, kdybychom neviděli, že právě
v Medjugorje se takřka na kaž-

Na slovíčko

dém kroku potkáváme s tím,
oč často tak marně usilujeme
doma ve svém pastoračním úsi-
lí: s opravdovými obráceními
a s hlubokým životem víry. A dě-
je se to zde nejprostšími, přímo
z evangelia přijatými prostředky,
které nikdy nezastarají a neztra-
tí svou účinnost: modlitbou, po-
stem, pokáním. Nevíme, proč si
Bůh vybral jako místo, kde chce
být nápadně štedrý v udělová-
ní svých milostí, právě tuto bo-
senskou vesnici – ale kdo by mu
chtěl upírat právo jednat podle
své vůle! Také Gospa si tu počí-
ná poněkud jinak než na jiných
místech, která poctila svou mi-
mořádnou přítomností. Můžeme
jí však předepisovat, jak má
postupovat? Ostatně, na všechno
nadpřirozené nemusíme mít
vždy svoje přirozené vysvětlení.
Podstatnější než její viditelné zje-
vování je zde přece její neviditel-
ná přítomnost, která se projevu-
je přesvědčivým způsobem, jak
je vidět z nejednoho typického
případu (viz str. 9). Gospa zde
přijímá i provokační výzvy skep-
tiků a reaguje na ně právě tak,
aby to ozřejmilo onen hlavní cíl,
který evidentně sleduje: pokání
a obrácení.

Medjugorje nikomu nic ne-
vnucuje. Medjugorje se proje-
vuje jako velkodušné pozvání
a nabídka. Zatím je nad slunce
jasnější, že těm, kteří ji přijali
s prostotou a pokorou, se tato
nabídka nebe nesmírně vyplatila.
Vlna obrácení skrytých, obyčej-
ných nebo zcela mimořádných,
a můžeme říct, i zázračných, ne-
potřebuje čekat na to, zda církev
potvrdí nadpřirozený charakter
těchto zjevení.

Duch tohoto poutního mí-
sta může leckomu připadat ne-
sympatický snad právě proto, že
nás vrací k určitým méně poho-
dlým prvkům tradiční křesťan-
ské askeze, které jsme pokládali
za překonané a od kterých jsme
se mylně cítili osvobození. Naše-
ho Pána však není možno násle-
dovat tak, že se posadíme do au-

ta a jeho kříž upevníme popruhy
na střechu. S tím, že by na Kři-
ževac byl zřízena sedačková la-
novka, se nedá počítat. Nezbyt-
né přemáhání těla, světa a ďábla
vyžaduje skoncovat s pohodl-
ností. Má-li se změnit svět, mu-
sí ochota k sebezáporu a oběti
nejdříve znovu zdomácnět v ce-
lém křesťanském životě, a to
nejen v Medjugorje. Zde se jen
velmi názorně projevuje, že je to
opravdu nezbytná podmínka ob-
rácení a návratu k Bohu.

Pokud si usmyslel ďábel, že
zde bude v přestrojení podvádět
křesťany, jak se někteří domní-
vají, pak se mu celá záležitost zce-
la vymkla z ruky a velice se mu
to nevyplatilo. Žena oděná slun-
cem mu zde drtí hlavu jako ni-
kde jinde na světě. Na všech těch
nesčetných obráceních se cír-
kevním uznáním nebo neuzná-
ním nic podstatného nezmění.
Nemůžeme ani nepotřebujeme
na ně čekat, protože daleko na-
léhavější je jiná věc, a to je pod-
stata samotného medjugorského
poselství, že se musíme bezpod-
mínečně vrátit k pravé podstatě
křesťanství. Ježíšova nekompro-
misní výzva: „Jdi, prodej všechno,
co máš, rozdej chudým a pak
přiď a následuj mne!“ platí na-
dále beze zbytku a máme zde
její živé příklady. Všechny dis-
kuse, dialogy, fóra a nádvoří
jsou k ničemu, pokud neposta-
víme před svět zcela názorný
příklad opravdových křesťanů,
kteří se přestali přizpůsobovat
tomuto světu a přinášejí sami
sebe v oběť čistou, svatou a Bo-
hu milou a jejichž konkrétní ži-
vot je přesvědčivým důkazem, že
skutečně existuje takový poklad
a tak drahocenná perla, pro kte-
ré se vyplatí obětovat všechno,
co máme. Existenci Boha nedo-
kážou světu filosofické argumen-
ty, ale opravdový život podle ne-
zkráceného a nezpohodlného
evangelia, které je zárukou rado-
sti a míru i ve chvíli, kdy padáme
pod tíží kříže.

-lš-

Pondělí 25. 7. 2011: 6:05 Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Vietnam - zlatá klec **6:50** Čteme z křesťanských periodik **6:55** Cesty za poznáním: Stockholm **7:20** Přejeme si... **7:40** P.S. **8:05** V posteli (3. díl) **8:55** Nevzdají se **9:10** Mikroregion Třemšín (5. díl) **9:20** Naše historie: Celosvětové hnutí bývalých žáků a žákyň Dcer Panny Marie Pomocnice **9:30** V zemi Lobaye **10:00** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **10:30** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **10:50** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **11:00** Trnavská brána: Folklorový sůbor Hornád **11:10** Noeland (18. díl) **11:40** Sedmihlásky: U suseda syneček **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Prezenze: hudební chvály **13:20** Příběh slovenské feky **13:40** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Ruslan **14:25** Cesty za poznáním: Londýn **14:55** Jak potkávat svět (2. díl) **16:00** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **16:10** Moja planéta: Láska **16:20** GOODWILLBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **17:00** NOEparáda (122. díl) **17:50** Cesty za poznáním: Řím **18:15** Obec Šurovce **18:25** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **18:40** Chiapas: Nářek lidu **19:10** Ekoauto (20. díl) [P] **19:25** Přejeme si... **19:45** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **20:00** Klapka s... (15. díl) **21:00** Chceme sa opít **21:10** Na koberečku (41. díl) **21:25** Poutní místo Starý Bohumín **21:35** Energy Globe **21:50** Čteme z křesťanských periodik **22:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Bůh jako bližní **22:50** Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 **23:10** Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirči **23:20** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **23:30** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noemova pošta 2011: červenec **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 26. 7. 2011: 6:05 Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **6:15** Nejkrásnější operní sborové zpěvy **7:25** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková **8:15** Sandra **8:40** Moravia rallye **9:20** Rozsévání v slzách **9:45** Naše historie: Celosvětové hnutí bývalých žáků a žákyň Dcer Panny Marie Pomocnice **10:00** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **10:40** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Bůh jako bližní **11:30** Ekoauto (20. díl) **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **11:50** Sedmihlásky: U suseda syneček **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **12:35** Čteme z křesťanských periodik **12:40** Chceme sa opít **12:55** Ruslan **13:10** Křížovatky Sváti Karáska (3. díl) **13:40** Cesty za poznáním: Stockholm **14:05** Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 **14:25** Kulatý stůl: Historie a současnost československého gospelu **16:00** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **16:10** Přejeme si... **16:30** Cesty za poznáním: Mystické Benátky **16:55** Santiago **17:05** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **17:25** Rodina je... **17:55** Noeland (18. díl) **18:25** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti **18:40** Zvířecí instinkty (7. díl) **19:10** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **19:20** Moldávie, země vína **19:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 [P] **20:00** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) [P] **20:30** GOODWILLBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **21:15** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem **22:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **22:15** P.S. **22:40** Znovuzrození národa **23:35** Přejeme si... **23:55** Čteme z křesťanských periodik **0:05** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 27. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **6:20** Jak potkávat svět (2. díl) **7:20** Noekreace aneb

Vandrování (97. díl) **7:30** Energy Globe **7:45** Znovuzrození národa **8:40** Chceme sa opít **8:50** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **9:35** Odvaha v tichosti **10:40** Večer chval **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cesty za poznáním: Hurtigruten **12:30** Svět zaniklých technologií **13:00** Čteme z křesťanských periodik **13:05** Chiapas: Nářek lidu **13:40** O Václavovičích **14:20** P.S. **14:45** Na koberečku (41. díl) **15:00** Naše historie: Celosvětové hnutí bývalých žáků a žákyň Dcer Panny Marie Pomocnice **15:10** Obec Šurovce **15:20** Vietnam - zlatá klec **15:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **16:00** NOEparáda (122. díl) **16:50** Trnavská brána: Folklorový sůbor Očován **17:00** V posteli (4. díl) **17:50** Moja planéta: Život **18:00** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti **18:45** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:50** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **20:25** Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Šel kolem a vyhnul se mu **21:10** Koncert skupiny 30tri /SK/: Festival pod věží 2010 **21:45** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **22:00** Hitlerova kariéra (2. díl) [P] **22:35** Poutní místo Starý Bohumín **22:50** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **23:00** Jen krok ať udělám: Bl. kardinál John Henry Newman **23:35** Cesty za poznáním: Londýn **0:05** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **0:15** Nejkrásnější operní sborové zpěvy **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 28. 7. 2011: 6:05 Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **6:15** Chiapas: Nářek lidu **6:45** Čteme z křesťanských periodik **6:50** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **7:15** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **7:45** Ruslan **8:00** Cesty za poznáním: Mystické Benátky **8:25** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **9:00** Přejeme si... **9:20** Moldávie, země vína **9:40** Ekoauto (20. díl) **10:00** Kulatý stůl: Historie a současnost československého gospelu **11:30** Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirči **11:40** Sedmihlásky: U suseda syneček **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Nejkrásnější operní sborové zpěvy **13:20** Jen krok ať udělám: Bl. kardinál John Henry Newman **13:55** V zemi Lobaye **14:20** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **15:00** Noeland (18. díl) **15:30** Sandra **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **16:15** Křížovatky Mons. Jaroslava Škarvady (4. díl) **16:45** Cesty za poznáním: Stockholm **17:10** Nevzdají se **17:25** Diler Božieho slova **17:35** Poutní místo Starý Bohumín **17:45** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **18:00** Zvířecí instinkty (7. díl) **18:25** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti **18:45** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková **19:35** Atlas Charity: FEST Rom 2006 **19:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (6. díl): Fenomén verbuňk **21:05** Mikroregion Třemšín (5. díl) **21:15** P.S. [P] **21:40** Přejeme si... **22:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **22:20** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (122. díl) **23:40** Rozsévání v slzách **0:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **0:20** V posteli (4. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 29. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **6:30** O Václavovičích **7:10** NOEparáda (122. díl) **8:00** Cesty za poznáním: Londýn **8:25** Obec Šurovce **8:35** Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Šel kolem a vyhnul se mu **9:20** Svět zaniklých technologií **9:55** Na koberečku (41. díl) **10:10** Cesty za poznáním: Hurtigruten **10:35** Rodina je... **11:05** Noeland (18. díl) **11:35** Sedmihlásky: U suseda syneček **11:40** Klaunský po-

hádkový kuffík (18. díl): O něžnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:25** Křížovatky Mons. Jaroslava Škarvady (4. díl) **12:55** Národní kámen **13:35** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **14:00** Prezenze: hudební chvály **15:10** Energy Globe **15:25** Chiapas: Nářek lidu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **16:15** Moldávie, země vína **16:35** Santiago **16:50** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **17:20** Diler Božieho slova **17:30** Mikroregion Hornolidečsko **18:00** Obec Madunice **18:10** Přejeme si... **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti **18:40** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:45** V posteli (4. díl) **19:35** Obec Šurovce **19:45** Na koberečku (41. díl) **20:00** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovce **20:20** Terchová **20:30** Veruže si spievaj, Terchovská dolina...: Jánošíkove dni 2011, Terchová [L] **22:35** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí [P] **23:05** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková **0:00** Hitlerova kariéra (2. díl) **0:35** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 30. 7. 2011: 6:05 Obec Madunice **6:15** P.S. **6:40** Křížovatky Mons. Jaroslava Škarvady (4. díl) **7:05** Sandra **7:30** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **7:50** Naše historie: Celosvětové hnutí bývalých žáků a žákyň Dcer Panny Marie Pomocnice **8:00** Projekt Connections **8:30** Noeland (18. díl) **9:00** Sedmihlásky: U suseda syneček **9:05** Zvířecí instinkty (7. díl) **9:35** NOEparáda (122. díl) **10:25** V posteli (4. díl) **11:15** Cesty za poznáním: Mystické Benátky **11:40** Energy Globe **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **12:25** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **13:00** Ratolesti: Jánošíkove dni 2011, Detský program [L] **15:05** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) **15:15** Rozsévání v slzách **15:40** Obec Madunice **15:55** Moravia rallye **16:35** Jen krok ať udělám: Bl. kardinál John Henry Newman **17:10** Vietnam - zlatá klec **17:25** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **18:00** Cesty za poznáním: Orient Express **18:25** Sedmihlásky: U suseda syneček **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti **18:40** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **19:10** Přejeme si... **19:30** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **20:00** Pohádka o valašských frgálových princeznách **20:10** Jánošíkove dni v Terchovej 2010 [P] **20:30** „Teraz vám vyhráva...“: Jánošíkove dni 2011, Terchová [L] **22:30** V zemi Lobaye **22:55** Ruslan **23:10** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek **0:05** Jak potkávat svět (2. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 31. 7. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **6:45** Diler Božieho slova **6:55** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (6. díl): Fenomén verbuňk **7:55** Vietnam - zlatá klec **8:10** Santiago **8:20** Moldávie, země vína **8:40** Na koberečku (41. díl) **8:55** Chiapas: Nářek lidu **9:25** Projekt Connections **10:00** Energy Globe **10:15** Čteme z křesťanských periodik [P] **10:30** Záznam primiční mše svatě z Hukvald: P. Aleš Písařovic [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **12:40** Cesty za poznáním: Řím **13:05** Platinové písničky (15. díl): Dechovka **13:40** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek **14:30** Prechádzky po kraji: Jánošíkove dni 2011, Terchová - finále 49. ročníka [L] **17:10** Noekreace aneb Vandrování (98. díl) [P] **17:20** Noeland (18. díl) **17:50** Sedmihlásky: U Kobylské skály [P] **17:55** Zikvův svět zvířat (8. díl): Opeření přátel [P] **18:20** V posteli (4. díl) **19:10** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **19:30** Čteme z křesťanských periodik **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (634. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** AD trio Prague **21:30** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **22:05** Mezi vodou a nebem **23:00** Nedělní čtení: 18. neděle v mezidobí **23:30** Diler Božieho slova **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 7. 2011 **0:20** Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Šel kolem a vyhnul se mu **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

**Tábor-Klokoty – PANNA MARIA A DUCH SVATÝ – první srpno-
vá sobota 6. 8. 2011 s P. Janem Kuníkem.**

Program: 15.00 hod. – klokotské hodinky • 15.30 hod. –
tematická promluva • 16.30 hod. – modlitba růžence •
17.00 hod. – mše svatá.

**POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ – program v sobotu 13. srp-
na 2011:** 8.00 hod. – první mše svatá – P. Tomas van Zavrel
(s novokněžským pozhánáním) • 10.00 hod. – hlavní mše
svatá – hlavní celebrant biskup českobudějovický Mons. Ji-
ří Paďour, OFMCap. • 14.00 hod. – beseda s otcem bis-
kupem • 15.00 hod. – klokotské hodinky a svátostné po-
žehnutí s krátkou adorací • 17.00 hod. – mše svatá. Od
rána možnost přistoupit ke svátosti smíření.

Neděle 14. srpna 2011: 10.00 hod. – mše svatá – P. mjr. Petr
Svoboda, kaplan Vojenské policie • 14.00 hod. – beseda
s promítáním • 15.00 hod. – klokotské hodinky.

Pondělí 15. srpna 2011: 17.00 hod. – mše svatá – P. Cyril
Havel, CFSsS.

Srdčně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti
Panny Marie Neposkvrněné, Staroklokotská 1, 390 03 Tá-
bor • tel. 381 232 584, e-mail: klokotyomi@volny.cz, web:
www.klokoty.cz.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory
nabízí ve dnech **31. 8. – 5. 9. 2011 POBYT S KURZEM ANGLIC-
KÉHO JAZYKA** (pro chronické začátečníky a velmi mírně po-
kročilé) **nejen pro seniory**, Marianum – Janská Lázně, cena:
3690 Kč. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké,
Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hra-
dec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 •
web: <http://www.dcskh.cz>.

LETNÍ KURZ SLOUŽENÍ TRADIČNÍ MŠE SVATÉ

Ve dnech 9.–11. srpna 2011 (úterý–čtvrtek) bude v klášteře domi-
nikánů v Praze probíhat **letní kurz sloužení tradiční mše svaté**. Je
určen pro všechny kněze a seminaristy, kteří mají zájem naučit se
sloužit mši sv. tak, jak ji na Západě sloužily mnohé generace jejich
předchůdců v kněžském úřadě. Kromě praktické stránky věci se
jistě dozvědí i mnoho podstatného o tradiční římské liturgii vůbec.

Hlavním vzdělavatelem bude P. Antonín Damián Nohejl III. OP, přítomni by
však měli být i další kněží mající dlouhodobou zkušenost s tra-
diční mší sv., **čestným hostem bude Jeho Milost P. Jan Gerndt**, kanovník
svatovítské kapituly.

Program a cena: Na podrobném programu kurzu se teprve pracuje.
Jistě však je, že kněží během kurzu dostanou dostatek informací
a podkladů pro to, aby byli schopni samostatně sloužit mši sva-
tou podle misálu z roku 1962. Kromě toho dostanou užitečné ma-
teriály, které si budou moci odvézt s sebou.

Cena kurzu pro jednu osobu je 1000 Kč. Zahrnuje dva noclehy v klá-
šteře dominikánů, stravování na tři dny a veškeré materiály, kte-
ré si z kurzu odvezete.

Je třeba se závazně přihlásit co nejdříve a zaplatit zálohu 500 Kč.
Přihlášky a případné dotazy posílejte na info@krasaliturgie.cz. Ka-
pacita kláštera je omezena, proto je důležité přihlásit se co nejdřív-
ve, aby se nestalo, že by již nebylo volné místo.

Proč se přihlásit na kurz? V instrukci *Universae Ecclesiae* o aplika-
ci motu proprio *Summorum pontificum*, která vyšla letos v květ-
nu, se píše (čl. 8), že jedním ze záměrů tohoto motu proprio bylo
taktéž nabídnout všem věřícím římskou liturgii v její starobylé for-
mě, která je považována za vzácný poklad, který je třeba zacho-
vat. V zmíněné instrukci je navíc i vznesen požadavek (čl. 21),
aby seminaristům a kléru vůbec byla poskytnuta možnost osvoj-
it si znalost tradiční liturgie. Zde se taková možnost právě nabízí.

Ministranti vítáni: Velmi doporučujeme, aby se kněz, pokud tuto mož-
nost má, přihlásil i s nějakým svým ministrantem, neboť paralelně
s programem pro kněze by měl probíhat i kurs ministrování. Bude
tak mít po návratu z kurzu jednoho vyskoleného ministranta schop-
ného přisluhovat, který pak své vědomosti může předávat dalším.

Liturgická čtení

Neděle 24. 7. – 17. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 3,5,7–12
Ž 119(118),57+72.76–77.127–128,
129–130

Odp.: 97a (*Jak miluji tvůj zákon,
Hospodine!*)

2. čt.: Řím 8,28–30

Ev.: Mt 13,44–52

*Slovo na den: Když ho najde, zakryje
ho.*

Pondělí 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15

Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout
budou s jásotem.*)

Ev.: Mt 20,20–28

Slovo na den: Pít kalich.

**Úterý 26. 7. – památka sv. Jáchyma
a Anny**

1. čt.: Ex 33,7–11; 34,5b–9.28

Ž 103(102),6–7.8–9.10–11.12–13

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný
a milostivý.*)

Ev.: Mt 13,36–43

*Slovo na den: Tehdy budou
spravedliví zářit.*

**Středa 27. 7. – památka sv. Gorazda
a druhů (v Čechách: nez. pam.
sv. Gorazda a druhů)**

1. čt.: Ex 34,29–35

Ž 99(98),5.6.7.9

Odp.: srov. 9c (*Svatý jsi, Hospodine,
náš Bože!*)

Ev.: Mt 13,44–46

*Slovo na den: Prodáv všechno, co má,
a to pole koupí.*

Čtvrtek 28. 7. – ferie

1. čt.: Ex 40,16–21.34–38

Ž 84(83),3.4.5–6a+8a.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek,
Hospodine zástupí!*)

Ev.: Mt 13,47–53

*Slovo na den: Andělé oddělí zlé od
spravedlivých.*

Pátek 29. 7. – památka sv. Marty

1. čt.: 1 Jan 4,7–16

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je
Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 11,19–27 nebo Lk 10,38–42

Slovo na den: Chvátila mu naproti.

**Sobota 30. 7. – nez. pam. sv. Petra
Chryzologa nebo nez. sob. pam.
Panny Marie**

1. čt.: Lv 25,1.8–17

Ž 67(66),2–3.5.7–8

Odp.: 4 (*At tě, Bože, velebí národy,
at tě velebí kdekerý národ!*)

Ev.: Mt 14,1–12

Slovo na den: Výtýkal.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. ČERVENCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 7.		PO 25. 7.		ÚT 26. 7.		ST 27. 7.		ČT 28. 7.		PÁ 29. 7.		SO 30. 7.	
Antifona	812	912	1673	1892	1754	1975	1722	1941	873	978	1768	1990	1666	1883
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1438	1617	1440	1620	1723	1941	873	978	1769	1990	1666	1883
Antifony	813	914	1438	1618	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1674	1894	1441	1620	1724	1942	877	983	1770	1991	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	707	797	1439	1618	1441	1621	1442	1622	877	983	1443	1623	1669	1886
Prosby	817	917	1675	1894	1757	1977	1724	1943	878	983	1771	1992	1655	1886
Závěrečná modlitba	707	798	1439	1618	1441	1621	1442	1623	878	984	1443	1624	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	1676	1895	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	707	798	1439	1618	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	1677	1897	1440	1620	1727	1946	883	989	1443	1624
Antifony	808	908	822	923	1439	1619	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1680	1900	1441	1621	1730	1949	887	994	1777	1999
Ant. ke kant. P. M.	706	797	707	798	1439	1619	1442	1622	1443	1623	887	994	1444	1624
Prosby	811	911	826	927	1681	1900	1764	1984	1731	1950	888	994	1778	2000
Záv. modlitba	707	798	707	798	1439	1618	1441	1621	1442	1623	888	995	1443	1624
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

VERBUM DOMINI • POSYNODNÍ APOŠTOLSKÁ EXHORTACE O BOŽÍM SLOVĚ V ŽIVOTĚ A POSLÁNÍ CÍRKVE

Benedikt XVI. • Z italštiny přeložili Josef Hřebík a Jaroslav Brož

Tato exhortace vznikla na základě jednání biskupské synody v Římě v říjnu 2008. Hlavní otázka zní: Jak k nám Bůh dnes mluví skrze Písmo svaté? První část textu se mj. zabývá výrokem, že křesťanství je náboženstvím knihy. V srdci církve ovšem neleží vytištěná kniha, ale živé Slovo, vtělený Boží Syn Ježíš Kristus. Papež podrobně probírá studium a výklad Bible v církvi a v rámci živé tradice. V druhé části dokumentu se zaobírá biblickou pastorací, místem, jež má Boží slovo v liturgii a v životě církve. Podrobněji zpracovává téma homilie a zdůrazňuje nutnost její přípravy kazatelem. V třetí části se papež obrací na všechny věřící a zdůrazňuje misijní poslání církve: hlásat Boží slovo v současném světě. Exhortace rovněž vybízí k osobní i společné modlitbě nad Božím slovem. Není lepší cesty, jak hlouběji poznat Krista, než pozorná „posvátná četba“ Písma.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x200 mm, 152 stran, 149 Kč

O POVOLÁNÍ • NĚKOLIK UŽITEČNÝCH ÚVAH

Tomáš Špidlík • Z italštiny přeložil Pavel Ambros

Poslední titul, který kardinál Tomáš Špidlík za svého života sepsal, se věnuje tématu povolání. Odpovídá v něm na nejčastější námitky, pochybnosti a otázky, které si klade každý, před nímž

vystane čas volit směr života. A nejen to. Jelikož autor zná bravurně tradici, může moudrou pedagogikou osvětlit spleť problémů povolání, jejíž zákonitosti jsou dobře uplatnitelné právě v současném světě.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Váz., přebal, 115x187 mm, 104 stran, 120 Kč

EUCHARISTICKÝ ŽIVOT SVATÉ KLÁRY

Francesco De Lazzari OFM • Z italštiny přeložila Štěpánka Ráchel Popková OSCCap.

Svatou Kláru (1194–1253) můžeme mj. považovat za patronku těch, kteří hledají hlubší vztah k Eucharistii. De Lazzari ve své knize vyzvedává střed její duchovnosti: důvěrné odevzdávání se eucharistickému Kristu. Klára prožívala své dny v blízkosti Eucharistie nebo přímo před ní. Zde se rozvinula její svatost, důvěrný rozhovor s eucharistickým Kristem, radost až k slzám z jeho přijímání. Její výmluvné svědectví je povzbuzujícím příkladem i pro dnešní dobu.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 132x205 mm, 60 stran, 75 Kč

ŽIVÝ RŮŽENEC

Texty P. Josef Pohanka

Kartičky s jednotlivými tajemstvími růžence. Na přední straně je obrázek k tajemství, na zadní straně citát z Bible a kratičká myšlenka (jedna až dvě věty) k meditaci.

Sypták • Laminovaný karton, 64x94 mm, 20 kartiček, 98 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1